

Grosuplje (centrala)
 sP 908
 KLASJE
 1997
 352(497.4 Ivančna Gorica
 119970011, 1/2
 COBISS 0

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica
 Številka 1-2 letnik 3 januar-februar 1997

STUDIO
MARKELJ
 FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.:127 47 27
 1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16
 tel./fax:777 777,777 573,778 573

Iz Jernejeve malhe

Veliko lepih novoletnih želja je januar že postavil na trdna tla. Doletelo nas je že veliko nepredvidljivega. Srečo smo imeli, da sta nas žled in škoda to pot v glavnem obšla, vendar ne povsem. Tudi žarnice so v naši občini ugasnile le za kratek čas. Gotovo se moramo za to zahvaliti tudi vestnim električarjem iz Zagradca, ki so kljub mrazu zavihali rokave in pljunili v roke, da so napake na elektrovodih hito odpravili.

Po občini odmeva uspeh delitvene bilance, ali drugače, grosupeljsko doto smo končno razdelili. Prepričan sem, da smo bili novi lastniki razumni, saj obogatel zaradi tega tako in tako ni nihče, revnejši pa tudi ni. Skupna lastnina je nastajala trideset let, v različnih pogojih in z različnimi interesi, zato bi bilo nespametno, da bi delitev opravil nekdo drug po naših navodilih. Veliko stvari je bilo prav zaradi skupne lastnine nemogoče realizirati. Prepričani smo, da bomo že čas, ki bi ga porabili za nadaljnje razprave in različna tolmačenja, ki so lahko tudi plod političnih ambicij, na številnih drugih področjih koristneje izrabili.

Lokalna skupnost ostaja preveč zaposlena s številnimi problemi, ki bi jih morala reševati država. Krajevne skupnosti so po podpisu dogovora med Telekomom in uporabniki napravile prvi korak k uresničitvi dogovorjenega programa, kot ga zahtevajo realne potrebe in dopuščajo finančne možnosti. Občani v Šentvidu, Dobu in Temenici bodo ob njihovi pomoči kmalu pogosteje slišali telefonski zvonec. Na že zgrajeno telefonsko centralo na Krki pa bo tudi kmalu priključeno širše omrežje.

Optimistični so lahko tudi krajani Ambrusa, saj jim kljub oddaljenosti in velikim stroškom napeljava Telekom z graditvijo javne telefonske govorilnice izkazuje resen namen, da bo tudi na tem področju problem telefonije dokončno rešen.

Pogovor s člani ministrstva za okolje in prostor ni prinesel bistvenega napredka, razen nekaj toplih besed. Naš življenjski prostor je že preveč onesnažen, da bi lahko v kratkem času mogli rešiti vse probleme z našimi odpadnimi vodami, kanalizacijo, vodnimi viri, centralnimi deponijami in podobnim. Vodarji so obljubili, da bodo očistili požiralnike in sanirali struge vodotokov. Ob dobrem programu odvajanja odplak pa bodo z manjšimi sredstvi pomagali tudi vzpostaviti boljšo izkoriščenost že obstoječe čistilne naprave.

V kratkem bodo zarohneli tudi stroji na gradbišču osnovne šole v Višnji Gori, saj se bodo začela sanacijska dela in prva faza gradnje. Kot izvajalec za prvo fazo je bilo izbrano Gradbeno podjetje Grosuplje, ki je ponudilo najboljše pogoje. Če je res, da so pridobljeni papirji že pol gradnje, bi se ob tem rad zahvalil gradbenemu odboru, ki je skupaj s projektanti iskal najboljše rešitve in odločitve. Država naj bi sofinancirala polovico predračunske vrednosti. Napovedano srečanje s predstavniki ministrstva za šolstvo bo prva priložnost, da jih seznanimo s problematiko šolstva v občini in potrebami, ki so rešljive izključno s finančno obveznostjo države.

Veliko optimizma, ki bi ga bilo treba porazdeliti tudi med druge, imajo članice društva kmečkih žena. Njihov program ne temelji le na slastnih dobrotah kmečkih kuhinj in obloženih mizah, saj se tudi izobražujejo, promovirajo domače kraje in skrbijo za splošni napredek našega okolja. Kos kruha naj bo domač, tudi za ceno znoja, saj ima boljši okus od tujega, čeprav cenejšega in bolj vabljivega. Načrtovalci kmetijske politike so prav gotovo pred zelo pomembnimi in daljnosežnimi odločitvami.

Največji projekt, ki se bo v tem letu izvajal v naši občini, je nadaljevanje gradnje avtoceste. Težave in želje se obenem z zahtevami naših krajanov prenašajo preko komisije za izgradnjo avtoceste do ustreznih institucij. Pogovori, na katerih se želi v realizacijo prenesti še vse tisto, česar še ne vsebujejo dosedanja projekti, nenehno potekajo. Projekti so na vpogled pri predstavnikih krajevnih skupnosti, ki jih gradnja neposredno zadeva.

Kakšen je pogled zviška na našo občino bodo lahko opisali balonarji, ki se bodo nad nami v avgustu letos pomerili na državnem tekmovanju. Občina in društvo letalcev se bosta kot gostitelja še posebej pripravila na topel sprejem in gostoljubnost nekaj deset zračnim plovilom, ki jih v zadnjem času kar pogosto vidimo nad našimi kraji.

Državni kulturni praznik in pustno veseljačenje se letos časovno prekrivata. Upam, da si bom vzeli čas tudi za kulturo, saj so najavljene številne kulturne prireditve, ki se jih velja udeležiti.

Župan Jernej

BOGATA SPOROČILA PRAZNIKOV

Ali si bomo naredili maske, ali si jih bomo sneli?!

Bodimo kulturni in imejmo se radi.

IVANŠKI ŽUPAN ODLETEL

PRIREDITEV V POČASTITEV SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA V IVANČNI GORICI

V petek, 7. februarja, na predvečer slovenskega kulturnega praznika, je bila v Ivančni Gorici velika revija otroških in mladinskih pevskih zborov Osnovne šole Stična in njenih podružnic. Bogat pevski program so učenci popestrili še z recitacijskimi in dramskimi prispevki. Uspelo prireditev si je ogledalo veliko gledalcev, ki so povsem napolnili dvorano kulturne doma v Ivančni Gorici.

L.S.

POZOR, NOVA PROMETNA SIGNALIZACIJA

Pri priključku na atocesto v Ivančni Gorici so postavili nove prometne znake in z njimi bistveno spremenili prometni režim. Pazite na prometne znake! Nič več ni desnega pravila.

OPRAVIČILO - POJASNILO

Splet okoliščin, tudi gripa je bila vmes, je povzročila, da z prvo letošnjo številko Klasja krepko zamujamo. V uredništvu smo se dogovorili, da bo ta številka dvojna (januar in februar). Opravičujemo se tudi vsem tistim, ki so v svojih prispevkih napovedovali dogodke, ki pa so sedaj že mimo.

Uredništvo

LaMaS

d.o.o.
 računalniški inženiring
 Ulica 25. maja 14
 1295 Ivančna Gorica
 tel: 0609 / 612-923

POPOLNA
 PONUDBA

RAČUNALNIKI (486DX5, Pentium 75-200 Mhz)
 TISKALNIKI (InkJet, laserski, matični)
 MULTIMEDIA (CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki)
 PROGRAMSKA OPREMA (uporabn. in komercialna)

PRAVILA IN POSLOVANJE TER KONTROLA V ZDRUŽENJIH BIO - PRIDELOVALCEV

(NADALJEVANJE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE)

Pravila v združenju ERNTE so ostrejša kot na nivoju države. Glavna izhodišča za kmetije v združenju so:

- preusmeriti se mora cela kmetija,
- delovati mora po pravilih združenja, kjer je zlasti poudarek na kroženju snovi v sistemu,
- skrbeti za povečanje vsebnosti humusa,
- prepovedana je uporaba sintetično narejenih mineralnih gnojil, zaščitnih sredstev in konzervansov,
- osnova pridelave je kolobar,
- tudi živalska hrana mora biti pridelana na tak način, prepovedani so umetni dodatki (npr. antibiotiki),
- upoštevati se morajo vsa pravila iz smernic Produktionsrichtlinien für den organischbiologischen Landbau in Österreich.

V času pridelave in predelave pridelki ne smejo biti izpostavljeni zdravju škodljivim tujim snovem.

Združenje se financira iz članarine (70 %) in državne podpore (30 %). Članom nudi:

- svetovanje in delo s 170 skupinami,
- podpora,
- zastopa pridelovalce,
- skrbi za stike z javnostjo,
- 6-krat letno izda revijo ERNTE - Zeitschrift für Ökologie und Landwirtschaft,
- organizira izobraževanje in tečaje,
- pred vstopom v združenje je obvezen 4-dnevni tečaj,
- intenzivno je še zlasti delo s kmetijami v prehodu.

KONTROLA PRIDELOVALCEV

V začetku so gradili na zaupanju, ko pa je začela pridelava naraščati, so potrošniki zahtevali kontrolo, saj se je blagovna znamka bio pridelave začela

izkoriščati zaradi želje po večji prodaji tudi pri konvencionalno pridelanih pridelkih. Najprej so organizirali kontrolno službo v okviru združenja, od leta 1993 pa je le-ta organizirana na državni ravni.

Kmet, ki se ukvarja z organsko biološko pridelavo, na deželnem nivoju prijavi svojo pridelavo in hkrati pove, katera služba ga bo kontrolirala. Na Avstrijskem Štajerskem večino kmetov kontrolira privatna firma z državnim dovoljenjem Avstrija bio garante, ki ima direktno pogodbo s kmetom in jo le-ta plača (1.800 ATS). Kontrola je nenajavljena najmanj enkrat letno in kontrolor ima dostop v vse prostore na kmetiji. Ob neupoštevanju pravil obstaja več stopenj sankcij:

1. opozorilo
2. dvojna kontrola in dodatno knjigovodstvo
3. še dodatna kontrola na lastne stroške
4. izključitev pridelka
5. izključitev kmetije in dveletna prepoved ter pred ponovno vključitvijo med bio kmetije ponovljen postopek od začetka (tečaj in dveletno prehodno obdobje), odvzem subvencij in vrnitev subvencij za zadnja tri leta.

KMETIJE V PREHODU

Po uvodnem tečaju in vključitvi v združenje je kmetija v prehodu; ta traja običajno dve leti, pri trajnih kulturah pa tri leta. V prvem letu se pridelki prodajajo kot konvencionalni, v drugem pa imajo oznako prehodno obdobje in že lahko dobijo blagovno znamko bio pridelka, če so bile vse kontrole pozitivne.

Država preverja ali organsko -

biološka pridelava res poteka po državnih smernicah, kontrolira pa tudi smernice združenja in vse ostale zdravstvene, veterinarske in sanitarne kontrole kot za konvencionalno pridelavo in predelavo. Kontrolirajo se tudi podjetja, ki tako deklarirane pridelke predelujejo in prodajajo, ter podjetja, ki pridelujejo ali predelujejo surovine za potrebe bio kmetij (npr. krmo za živino).

PRODAJA BIO PRIDELKOV

Najbolj je razširjena direktna prodaja na domu, na tržnicah ali v manjših trgovinah na posameznih kmetijah, ko ena kmetija prodaja izdelke tudi za druge.

V zadnjem času postaja vse pomembnejša prodaja v supermarketih - verigi Billa in Spar sta jo tudi močno marketinško podprli.

ZAKLJUČEK

Na podlagi spremljanja razvoja tovrstne pridelave v Avstriji, ki je nedavno vstopila v EU, lahko zaključimo, da je potrebno po tem vzorcu pripraviti zakonske podlage za organsko - biološko pridelavo, organizirati pridelovalce v združenja, vzpostaviti svetovalno in kontrolno službo in ne pozabiti na subvencije, ki jih v Avstriji dajejo država, dežela in EU.

Če bo tovrstna pridelava v Sloveniji usklajena z EU, tudi s prodajo tovrstnih pridelkov ne bi smelo biti težav. V Avstriji so trenutno največje možnosti za prodajo organsko-biološko pridelane zelenjave in mesa - zlasti svinjskega.

Irma Lekan

OBRITNIKI BODO SPET IMELI VAJENCE

Letos se ponovno pričena izobraževanje na način, ki je bil malo starejšim že dobro znan, to je vajeništvo. Vajenec si na ta način pridobi poklic tam, kjer bo opravljal svoje bodoče delo, to je v obratovalnici - pri obrtniku mojstru. Razlika v primerjavi z učenci, ki so se učili poklica v dosedanjih šolah, je, da si vajenec pridobi veliko več praktičnega znanja, sposobnosti za delo in delovnih navad, spozna delovno okolje in sodelavce. To pa mu daje možnost za hitrejšo zaposlitev.

Vajenec je v šoli le približno 4 mesece, preostali čas pa se izobražuje pri delodajalcu v obratovalnici. To pomeni, da je lahko 2 dni v tednu v šoli, 3 dni pa pri obrtniku. Tako ima mojster možnost, da svoj bodoči kader izuči sam. Tako, mu bo zrasel tudi ugled v njegovi dejavnosti.

Letos se bodo na ta način, ki se strokovno imenuje dualni sistem poklicnega izobraževanja, lahko pričeli učiti mladi, če se bodo odločili za poklice: avtomehanik, avtoklepar, mizar, mesar, zidar, tesar, RTV mehanik, usnjarski galanterist ter izdelovalec usnjenih in krznenih oblačil.

Pomembno pa je, da se da brez

učne pogodbe ni mogoče vpisati v poklicno šolo. Učno pogodbo podpiše učenci oz. njegovi starši in obrtnik - delodajalec. V njej so zapisane pravice in odgovornosti tako delodajalca kot delojemalca, saj vajenec s to pogodbo sklene posebno delovno razmerje.

Vajencu pripada za ves čas izobraževanja nagrada in 6 mesecev pokojninske dobe za posamezno leto šolanja. Delodajalci pa lahko uveljavljajo to kot strošek poslovanja.

Podpisano učno pogodbo je treba predložiti ob vpisu na ustrezno šolo najkasneje do 18. junija 1997.

Vse nadaljnje informacije lahko dobite v RAZPISU ZA SREDNJE ŠOLE za vpis v šolsko leto 1997/98 in na posamezni osnovni šoli ter najbližji poklicni šoli. Lahko se obrnete tudi na Območno obrtno tudi na zbornico Grosuplje, Trebnje ali Novo mesto. Podrobnejše informacije pa lahko preberete v reviji OBRTNIK št. 2/97.

Če vam bodo take informacije koristile, jih lahko še večkrat posredujem v našem časopisu.

Majda Može

VISOKO PRIZNANJE

Čeprav gospodarstvu, podjetnikom in obrtnikom v občini posvečamo le malo pozornosti, se to vseeno bolj ali manj uspešno razvija. Imamo primere, ko je to celo zelo uspešno. Naj tokrat omenimo ivanški studio Markelj.

Služba za kontrolo kvalitete uslug pri firmi Kodak express je v lanskem letu ocenjevala delo firm, ki delajo pod njenim imenom.

Studio Markelj je bil v tem tekmovanju že lahko tako rečemo, najbolje ocenjen in je v Sloveniji dosegel prvo mesto.

Čestitamo!

M-KZ Stična vam je v sodelovanju z Mercatorjem v svojih prodajalnah z živili na Muljavi, v Zagradcu, Ivančni Gorici in Radohovi vasi, pripravila veliko prodajno akcijo.

Nudimo vam več kot 20 artiklov po izredno ugodnih cenah.

Pridite in se prepričajte!

M-KZ STIČNA

Kmetijsko stran pripravljajo:

Milena Vrhovec - ing. agr.
Darka Zupanc-Puš - ing. agr.
Irma Lekan - ing. agr.

Darja Janežič - ing. agr.
Mojca Travnik - ing. agr.

UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE

NOVICE ZA SADJARJE IN PRIDELOVALCE JAGOD

Svetovalna služba vabi nove člane, ki se nameravajo intenzivneje ukvarjati s tovrstno dejavnostjo, da se vključijo v sadjarski ali jagodičarski krožek. Pod strokovnim vodstvom se bomo na terenu seznanjali z vsemi novostmi in tekočimi opravili v času vegetacije.

Vsi zainteresirani se prijavite čimprej Kmetijski svetovalni službi.

Vključijo naj se tudi tisti, ki bi radi obnovili že obstoječe nasade s starimi slovenskimi sortami jabolok.

Obveščamo kmetovalce, da tudi letos organiziramo servisiranje molznih strojev.

Pregled bo brezplačen, plačajo se samo rezervni deli. Vse zainteresirane naprošamo, da se prijavite pri kmetijski svetovalni službi osebno ali na tel. 777-045.

RAZPORED TEHNIČNIH PREGLEDOV TRAKTORJEV IN MOTORNH KOLES NA OBMOČJU UPRAVNE ENOTE GROSUPLJE V LETU 1997

Videm Dobropolje

torek,	04.03.1997	od 8. do 16. ure
četrtek,	04.09.1997	od 8. do 11. ure

Zagradec

torek,	11.03.1997	od 13. do 17. ure
četrtek,	04.09.1997	od 13. do 16. ure

Šentvid pri Stični

torek,	18.03.1997	od 8. do 16. ure
četrtek,	11.09.1997	od 8. do 11. ure

Grosuplje

sreda,	12.03.1997	od 13. do 17. ure
četrtek,	11.09.1997	od 13. do 16. ure

OD FUŠARJA DO OBRTRNIKA

PRVE LICENCE ZA AVTOPREVOZNIKE ŽE PODELJENE

Tisto, kar vas najbolj zanima, pa še niste imeli časa vprašati

Vse, kar boste morali plačati v postopku pridobivanja licence do končne pridobitve le-te, vas bo veljalo cca 90.000 SIT.

Preizkus znanja (splošni in posebni del) morajo opraviti vsi kandidati za licenco, razen taksistov in tistih, ki opravljajo prevoze oseb in stvari za lastne potrebe, ki opravljajo le splošni del.

Izobrazba taksistov in avtobusnih prevoznikov ni posebej zahtevana. Predložiti morajo le zaključno spričevalo osnovne šole ali višje končane strokovne izobrazbe zaradi dokazila o znanju slovenščine, oziroma če nimajo dokončane šole potrdilo ene od verificiranih izobraževalnih organizacij o uspešno opravljenem izpitu slovenskega jezika.

Šolske izobrazbe niti znanja slovenskega jezika pa ni potrebno dokazovati tistim osebam, ki opravljajo prevoze oseb s kombiniranim vozilom.

Kandidat za licenco (razen zgoraj omenjenih izjem) mora izpolnjevati izobrazbeni pogoj, in sicer predložiti:

- dokazilo o zaključeni katerikoli 3-letni poklicni šoli ali
- dokazilo o končani šoli na Ježici (pozor: to ne velja za tiste, ki so šolo obiskovali v času od 1.1.1964 do 7.7.1977., ko šola ni imela verificiranega programa) ali
- potrdilo, da neprekinjeno vozi od 13.12.1983 dalje (s.p. ali firma), vendar, če ste po tem datumu zaradi stečaja firme ali katerega koli razloga, ne po svoj krivdi, »pristali« na Zavodu za zaposlovanje, ne morete več uveljavljati pogoja »neprekinjeno«.

Starost vozila ali vozil zaenkrat ni omejena, razen za taksije, ki na dan vložitve vloge za licenco, ne smejo biti starejši od petih let.

Če je še kaj, kar vas zanima, pa niste vprašali, boste izvedeli prihodnjič.

Pripravljala: Jelka Božič

ZAKON O OMEJEVANJU UPORABE TOBAČNIH IZDELKOV V GOSTINSTVU

Ker se pri izvajanju tega zakona pojavljajo različne nejasnosti pa tudi različna tolmačenja, je obrtna zbornica Slovenije za najbolj sporna vprašanja pridobila mnenje republiškega ministrstva za zdravstvo.

Ali je javni prostor tisti, ki se za določeno dejavnost uporablja vključno s stranskimi prostori, ali je to le gostinski prostor, namenjen zadrževanju gostov?

Odgovor ministrstva: Javni prostori so po 3. členu zakona namenjeni skupni rabi oziroma dejavnosti na področju zdravstva, otroškega varstva, vzgoje in izobraževanja, prometa, trgovine, gostinstva, športa, rekreacije in kulture. To so zlasti prostori, ki so namenjeni skupni rabi (čakalnice, sejne sobe, kinodvorane, ipd.) in drugi prostori, kjer so nekadilci proti svoji volji lahko izpostavljeni cigaretnemu dimu.

To pomeni, da se stranski prostori, pisarne, ki niso namenjene opravljanju navedenih dejavnosti, ne štejejo med javne prostore.

Kaj pomeni »ločeno od prostora za nekadilce«?

O.M.: To pomeni, da mora biti prostor za nekadilce ločen na način, ki onemogoča prehod tobačnega dima v

prostor, namenjen nekadilcem. Navedeno bo mogoče doseči le s fizično ločitvijo prostorov.

Ali je v gostinskih prostorih, kjer gostom ne strežejo hrane, kajenje prepovedano?

O.M.: V gostinskih prostorih, kjer se gostom ne streže hrane, kajenje ni prepovedano. Vendar se za hrano štejejo tudi sendviči in podobna suha hrana. To pomeni, da v teh gostinskih prostorih prostorov za kadilce oziroma nekadilce ni potrebno ločiti. V tem primeru se lastnik, upravljavec oz. najemnik lahko sam odloči, da se v teh prostorih ne kadilci ter tudi ustrezno označi.

Zakon določa obvezno označitev prostorov le v primerih, ko gre za prostore, namenjene nekadilcem, oziroma za prostore, v katerih je kajenje prepovedano.

Ali je kajenje prepovedano v prostorih igralnic in diskotek oziroma ali je potrebno ločiti prostore za kadilce oziroma nekadilce?

O.M.: V navedenih prostorih, kjer se sicer opravlja tudi gostinska dejavnost, vendar se ne streže hrane, kajenje ni prepovedano oziroma ni treba ločiti prostorov za kadilce in nekadilce.

HRANJENJE DIVJIH ŽIVALI

Desetega in osemnajstega januarja letos so člani Slovenskega ekološkega gibanja Ivančna Gorica organizirali raznos krme divjim živalim po gozdovih na področju med Stransko vasjo, Polževim in Črnelom. Krmo (koruzo in seno) so dobili pri kmetih iz Stranske vasi in Hudega.

P.B.

ODVOZ KOMUNALNIH ODPADKOV V OBČINI IVANČNA GORICA ZA LETO 1997

Javno komunalno podjetje Grosuplje bo v letu 1997 odvažalo komunalne odpadke po že ustaljenem načrtu.

Ponovno pozivamo krajanje naselja Ivančna Gorica, da se držijo navodil, ki so jih dobili ob uvedbi ločenega zbiranja.

V posodo za papir lahko odlagamo le:

- časopise, revije, prospekte, listine, knjige, kataloge, pisma, pisemski in ovojni papir
- kartonske škatle in embalažo za prehranske artikle (riž, sol, testenine in otroška hrana)
- kartonsko embalažo pralnih praškov
- valovito lepenko

V posodo za steklo lahko odlagamo le prazne in čiste:

- steklenice
- kozarce
- votle steklene posode
- razbite kozarce in razbite steklenice

V posodo za kovine in železo lahko odlagamo le:

- pločevinke
- konzerve
- pločevinasto posodo
- doze od pijač (iz aluminija in bele pločevine)
- pločevinaste igrače
- vse druge majhne kovinske odpadke (baker, cink, aluminij, bela pločevina)

V naselju Ivančna Gorica pa se bodo komunalni odpadki v letu 1997 odvažali po naslednjem načrtu:

Kosovni odvoz odpadkov bo potekal dvakrat letno. Med kosovne odpadke sodijo:

kosovni odpadki iz gospodinjstev:

- pohištvo
- sanitarni elementi
- gospodinjski aparati
- drugi kosovni predmeti iz gospodinjstev

Sem pa ne sodijo: avtomobilske školjke in odpadki, zbrani na očiščevalnih akcijah; odvoz le-teh se organizira ločeno od kosovnega odvoza.

Načrt kosovnega odvoza odpadkov:

Spomladanski odvoz:

ponedeljek, 7.4.1997	- KS Zagradec, Ambrus
torek, 8.4.1997	- KS Krka, Muljava, Dob
sreda, 9.4.1997	- KS Šentvid pri Stični, Temenica
četrtek, 10.4.1997	- KS Ivančna Gorica, Stična, Vir
petek, 11.4.1997	- KS Višnja Gora, Metnaj

Jesenski odvoz:

petek, 10.10.1997	- KS Zagradec, Ambrus
ponedeljek, 13.10.1997	- KS Krka, Muljava, Dob
torek, 14.10.1997	- KS Šentvid pri Stični, Temenica
sreda, 15.10.1997	- KS Ivančna Gorica, Stična, Vir
četrtek, 16.10.1997	- KS Višnja Gora, Metnaj

Javno komunalno podjetje Grosuplje se zahvaljuje svojim uporabnikom za okolju prijazno ravnanje z odpadki, hkrati pa upamo, da bomo v čim krajšem času lahko pripomogli k takšnemu ravnanju tudi v odročnejših krajih z namestitvijo ustreznih posod.

Javno komunalno podjetje
Grosuplje

Mesec	Ostali odpadki	Papir	Steklo	Kovine
JANUAR	vsak torek	10., 24.	17.	31.
FEBRUAR	vsak torek	7., 21.	14.	28.
MAREC	vsak torek	7., 21.	14.	28.
APRIL	vsak torek	4., 18.	3., 25.	11.
MAJ	vsak torek	9., 23.	16.	30.
JUNIJ	vsak torek	6., 20.	5., 27.	13.
JULIJ	vsak torek	4., 18.	25.	11.
AVGUST	vsak torek	1., 22.	8., 28.	29.
SEPTEMBER	vsak torek	5., 19.	12.	26.
OKTOBER	vsak torek	3., 17.	10., 30.	24.
NOVEMBER	vsak torek	7., 21.	14.	28.
DECEMBER	vsak torek	5., 19.	12.	18.

ODVOZ ODPADKOV V ZIMSKEM ČASU

Javno komunalno podjetje Grosuplje se pri odvozu odpadkov v zimskem času sooča z nekaterimi težavami, na katere bi radi opozorili vse uporabnike storitev.

Zasnežene, včasih tudi poledene ceste predstavljajo za polno naloženo smetarsko vozilo veliko težavo, zlasti na nekategoriziranih, vaških in lokalnih cestah. Tako se večkrat zgodi, da vozilo ne more pripeljati do posameznih vasi in zaselkov. Prav tako se dogaja, da so posode, v katere uporabniki odlagajo odpadke, zametane s snegom, ki ga izvajalec zimske službe odrine z zasnežene ceste. Posode so za uporabnike in izvajalce nedostopne, nekateri uporabniki zato brezbrizno odlagajo odpadke kar ob cesti poleg posode, kar nedvomno kvari izgled kraja in povzroča obilico težav ob ročnem odmetavanju odpadkov v vozilo. Težava nastopi v primeru, ko uporabniki v posodo odložijo še tleči pepel, ki povzroči vžig in gorenje ostalih odpadkov.

Letošnja zima je snežena in mrzla. Temu primerne so tudi razmere na cestah in ob njih. Kar nekajkrat so bile ceste neočiščene in tudi pole-

denele. Takrat se je dogajalo, da ekipe niso mogle pobrati odpadkov iz vseh posod, ki bi jih sicer po urniku morale. Ker ekipe nimajo prostih terminov in delajo v izmenah, tudi popoldne, so se posode praznile šele ob naslednjih obhodih. Zaradi zametanih posod z odrinjenim snegom ekipe niso mogle izprazniti vseh posod, kljub dejstvu, da so po cesti prišle do njih. Večkrat se je tudi zgodilo, da se je iz polnih posod kadilo, ker je v njih tlel ali gorel ogenj. Zaradi odlaganja gorečih in tlečih odpadkov lahko pride do vžiga odpadkov v vozilu in na centralni deponiji komunalnih odpadkov, posodo pa je treba nadomestiti ali popravljati.

Te nevarnosti se lahko ob razumevanju in sodelovanju vseh odpravijo. Zato pozivamo uporabnike in izvajalce, da z vestnim in pravočasnim čiščenjem zasneženih in poledenih cest, pa tudi lokacij za smetnjake pripomorejo knormalnemu delu naših smetarjev. Tleči pepel ne sodi v zbirne posode za odpadke, uporabniki naj ga začasno deponirajo na priročni lokaciji ali pa uporabijo v druge namene.

Na koncu bi se radi zahvalili vsem, ki so nam v tej zimi na kakršen koli način pomagali, da se je dejavnost zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov izvajala brez večjih težav. Majhne težave in nepravilnosti pa bomo morali v zadovoljstvo vseh s skupnimi močmi odpraviti.

Vodja službe komunalne oskrbe
Tomaž Rigler

23. seja ivanškega občinskega sveta

PREMOŽENJE RAZDELJENO

Po skoraj dveh letih pogajanjih o delitvi premoženja nekdanje občine Grosuplje so tudi ivanški svetniki, čeprav z mnogimi pomisleki in ne soglasno, rekli svoj da. Premožanje se načeloma deli po številu prebivalcev novih občin.

Zapisnik in dnevni red

Kot je postalo že pravilo, se je razprava o sprejemanju zapisnika prejšnje seje in sprejemanju dnevnega reda zavlekla kar na debelo uro.

Popravkom zapisnika, pa čeprav v največ primerih le nepomembnim, pa se tudi v bodoče ne bo moč izogniti. Vse dokler bodo seje potekale tako, kot potekajo.

Vse seje se namreč snemajo na magnetofonski trak. Mikrofon pa so po vseh mizah.

Lahko je zapisnikarju tam, kjer imajo samo en mikrofon in mora razpravljalec za govorniški oder. Težko pa je pri tolikih mikrofonih jasno ugotoviti vsako besedo razpravljalca, saj so na traku istočasno posneti tudi vsi šumi v dvorani, pa tudi medklci in nenazadnje klepetanje s sosedom.

Kocka je padla

Delitvena bilanca premoženja nekdanje občine Grosuplje na tri nove: Grosuplje, Ivančna Gorica in Videm - Dobropolje je burila duhove svetnikov že kar od prve seje občinskega sveta Ivančna Gorica pred dvema letoma. Najbrž je bilo podobno tudi v

drugih dveh občinah. Številna vprašanja in pripombe, da svetniki premalo vedo o delu za delitev imenovane komisije, so bile pod točko razno skoraj na vseh sejah.

Delitev premoženja je povsod težka in nevhvaležna naloga. Skoraj po vsaki zapašinski razpravi gredo sorodniki sprti narazen.

Še teže je deliti premoženje občine, saj je treba najprej ugotoviti, kakšno in kolikšno je. Ravno tu je bilo največ pripomb, saj gre končno za kar veliko, razdrobljeno in raznoliko premoženje.

Kadar pa gre za premoženje, smo vsi zelo nezaupljivi in vedno smo prepričani, da smo ogoljufani. Pa če je to res ali pa ni.

Princip delitve ni bil sporen, saj so se o njem dogovorili že na eni prvih sej. Vse premoženje naj se deli po številu prebivalcev posameznih občin. S tem so se strinjali svetniki vseh treh občin.

Pripombe pa so bile pri ocenjevanju vrednosti posameznih objektov: občinske stavbe, stanovanj, gradbenih parcel, avtomobilov, pisarniške opreme, itd.

Komisija, ki se je dve leti dogovarjala o delitvi, je sicer zatrjevala, da je sklepala kompromise,

ki v končni fazi niso škodovali nobeni občini. Vsi svetniki pa o tem niso bili pripravljeni, še posebej, ker se je bilo težko znati v morju števil, ki so jih dobili na mizo. Podrobne razlage pa zraven ni bilo. Res pa je, da

bi morali napisati knjigo, če bi hoteli podrobno razložiti posamezne postavke v tej delitvi.

Kakorkoli že, ali v pravično delitev verjamemo ali ne, kakšnih prav velikih napak najbrže ni bilo.

Vprašanje pa je, kakšna bi bila škoda za vse, če bi to premoženje, ali kar veliko tega premoženja, ostalo še naprej zamrznjeno.

Dejstvo pa je tudi, da do sprejema delitvene bilance nobena od treh občin ni mogla polno zaživeti.

Razprava o delitvi je bila burna in so v njej sodelovali praktično vsi svetniki.

No, na koncu so z 11 glasovi ZA, tremi PROTI in petimi VZDRŽANIMI izglasovali sklep, da se predlagana delitev sprejme. Dva svetnika pa sta pred glasovanjem zapustila sejo

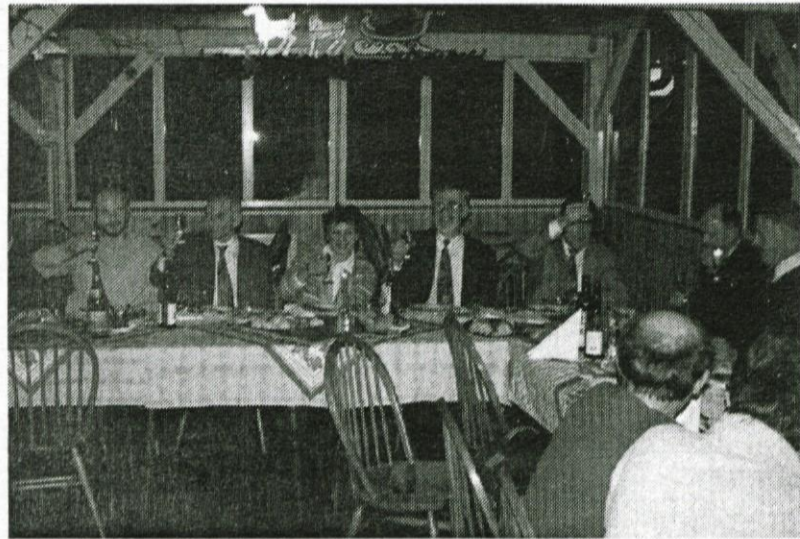
V nadaljevanju seje so svetniki sprejeli odlok o ustanovitvi Javnega vzgojno-varstvenega zavoda VRTEC Ivančna Gorica.

Za v.d. ravnatelja VVZ pa so imenovali gospo Branko Kovaček.

Imenovali so tudi v.d. direktorja Javnega zdravstvenega zavoda Ivančna Gorica, in to gospo Anico Rovanišek.

Seja sveta se je tokrat končala presenetljivo zgodaj. No, nadaljevala pa se je kot novoletno srečanje v restavraciji MINI.

Andrej Agnič

Po burni zadnji seji v lanskem letu, so se svetniki preselili v MINI, da bi poplaknili staro leto in nazdravili novemu.

Kljub prijetnemu vzdušju, se razprava o delitveni bilanci tudi tu še dolgo ni poglobila.

Januarska 24. seja občinskega sveta Ivančna Gorica

PRVI KORAK K UREJENI IVANČNI GORICI

Prav gotovo najpomembnejša točka dnevnega reda 24. seje je bila razprava o programu priprave ureditvenega načrta centra Ivančne Gorice.

Malo starejši prebivalci Ivančne Gorice vedo, kako se je kraj zadnje čase razvijal. Na pol v šali pravijo, da je Ivančna Gorica nekdanje imela 5 hiš in 6 gostiln.

S prihodom železnice in kasneje še avtoceste pa je postala kar pomembno križišče in z izgradnjo livarne tudi gospodarsko središče.

Razvijala in širila pa se je brez načrtov in urbanističnega reda. Zato danes imamo, kar imamo. Industrijo v samem centru, premalo parkirnih prostorov, saj se mnogi iz bližnjih krajev vsakodnevno pripeljejo z avtomobili do železniške postaje. Da o prehodu čez železniško progo, kjer so zapornice zaprte kar nekaj ur dnevno, sploh ne govorimo.

Sodelavci županstva so tokrat pripravili program priprave ureditvenega načrta ožjega centra Ivančne Gorice, ki naj bi bil namenjen ureditvi družbenega, kulturnega, oskrbovalnega in prometnega središča.

Razprava svetnikov je šla še naprej od programa priprav, saj je bilo slišati predloge za konkretne rešitve. Te pa bodo aktualne šele, ko bo pripravljen osnutek ureditvenega načrta.

Do nove podobe centra Ivančne Gorice je še kar daleč. Veliko papirjev bo treba še napisati in porisati, da o »morju«
soglasij sploh ne govo-

rimo.

Svetniki so program sprejeli in tako se je urejanje, vsaj na papirju, začelo.

Vsi krajanji bodo seveda imeli priložnost, vplivati na izgled svojega kraja, pa čeprav v začetku samo strogega centra.

Premalo pozornosti gospodarstvu

Med pomembnejšimi točkami dnevnega reda je bil osnutek programa dela občinskega sveta občine Ivančna Gorica za letošnje leto. Dokaj obsežen osnutek programa so svetniki sprejeli z nekaterimi pripombami, češ da je v njem premalo pozornosti posvečene reševanju gospodarske problematike v občini. Ali, kot je bilo rečeno, da je gospodarstvo prepuščeno samemu sebi, brez poslušanja občine. Isto velja za kmetijstvo, pa za varstvo okolja in še marsikaj.

Svetniki so za sekretarko občinskega sveta soglasno imenovali Danijelo Pirman, ki bo eno tretjino delovnega časa delala kot sekretarka sveta, dve tretjini pa reševala upravno-pravne zadeve občine.

Na predlog župana so do prvega julija zamrznili izvajanje odloka o plačevanju davka na počitniške hišice.

Veliko jih je zgrajenih na črno in jih tako nimajo nikjer registriranih. Nepravilno bi bilo, da bi plačevali dokaj visok davek le tisti, ki so jih

zgradili legalno.

Do prvega julija pa računajo, da bodo s pomočjo najetega podjetja registrirali in s tem lahko obdavčili prav vse počitniške hiše v občini. Sedaj jih imajo registriranih približno 400, domnevajo pa, da jih je več kot 1 200.

Župan je seznanil svetnike, da so dobili ponudbo TRAIG-a, ki prodaja svoje poslovne prostore v združenem domu v Ivančni Gorici.

Ugotovili so, da je ponudba dokaj ugodna, pa za občino tudi zanimiva, saj ima že sedaj nekaj teh prostorov v najemu (knjižnica, vrtec).

Andrej Agnič

Nova sekretarka občinskega sveta Danijela Pirman. Ali si je na predstavitvi slučajno ali namerno okrog vratu zavezala rumeno rutico?

UMETNINA V SNEGU

Letošnji sneg ni razveselil samo smučarjev, ampak je v marsikomu vzbudil tudi umetniško žilico.

V Šentvidu pri Stični je pod »umetniškim«
vodstvom Koskega in ob pomoči Janka, pa Kaje Štepec, Bineta Rovaniška, Tanje Zupančič in Anžeta Rovaniška v nedeljo, 12. januarja, nastala tale umetnina iz snega, ki je na fotografiji.

Tradicionalnemu sneženemu možu, ki pa je z mnogo domišljije nekoliko drugačen, se je ob bok postavil še sneženi pes. Kar občudovanja vredni skulpturi. Škoda le, da sta danes najbrž le še kupček snega.

Ostala je le fotografija.

FARMA stična p.o.

Stična 1, 1295 Ivančna Gorica

Farma Stična nudi ugodnosti pri odvozu gnojneke nad 5 kubičnih metrov, in sicer v vrednosti 100 SIT za kubični meter; stroške bi poravnali s kalijevo soljo in koriščenjem cisterne.

Interesenti se lahko podrobneje dogovorijo na upravi farme ali po telefonu 777-280, 777-917.

IVANŠKI ŽUPAN ODLETEL

Z njim pa še nekaj drugih. Med njimi tudi urednik Klasja. In to z največjim balonom v Sloveniji.

Govorice, da bo letošnje 6. državno prvenstvo v letenju s toplozračnimi baloni v Šentvidu pri Stični (kar smo objavili v zadnjem Klasju), so se izkazale kot resnične.

Povabilo na polet z balonom, ki smo ga dobili na uredništvo Klasja, je to tudi potrdilo.

Dobili smo se 18. januarja ob 10. uri v Šentvidu. Kar hladno je bilo, 4 stopinje pod ničlo. Kakšen mrzob se še zgoraj!

Ob kavi smo se spoznali: župan Jernej Lampret, Jože Kastelic in Maks Jerin, člana upravnega odbora letalskega kluba Šentvid pri Stični, Gregor Trček, predsednik Balonarskega centra Barje in Marjan Marolt, pilot, sicer pa tudi predsednik balonarske sekcije pri LK Šentvid. In seveda spodaj podpisani.

Kako smo se počutili tisti trije, ki smo se pripravljali na svoj prvi polet z balonom, ve najbolje vsak sam.

Pot toplozračnega balona je odvisna le od vetra, in odločitev, od kod bomo poleteli, je bila seveda zelo pomembna. Veter v višjih plasteh je bil po podatkih, s katerimi je razpolagal pilot, zahodnik. Marjan se je odločil, da bomo poleteli iz vasi Krka.

Prava oaza sonca v sicer sicer meglenem dopoldnevu.

Neverjetno hitro je očitno uigrana ekipa »napihnila« balon.

Še najava poleta, preverjanje instrumentov in ... Gremo!

V košari, obešeni pod balonom, nas je bilo 6. No, prav pretirano veliko prostora tam ni.

Nismo se niti prav zavedli, že so radovedneži, ki so si prišli ogledat naš vzlet, postali le še majhne pike.

Tudi Krka je kmalu izginila pod meglenim morjem.

»Smo 1200 metrov nad morjem. Letimo proti vzhodu, 52 kilometrov na uro. Temperatura zraka plus 7 stopinj«, je oznanil pilot Marjan.

Neverjetno tišino tam zgoraj je le vsake toliko časa zmotil šum plinskega gorilca, ki je v balon dodal toplega zraka. Pod nami valovita belina, le najvišji hribovi so štrleli iz nje.

»Tam za nami je Polževo, levo Primskovo, malo naprej Kum, pa Lisca. Desno je Rog, pred nami Gorjanci, še naprej tam pa Sljeme.« Župan očitno dobro pozna geografijo. »S kolesom sem prevozil večino teh krajev,« je še dodal.

»Smo 50 kilometrov vzhodno od Krke,« je poročal pilot Marjan, ki je podatek odčitaval na napravi za satelitsko navigacijo.

Že tako daleč? Kot bi se tam zgoraj ustavil čas.

»Na nadaljnja navodila počakajte na Otočcu,« je Marjan po radiu sporočil Jožetu Janežiču, Vinku Štepcu in Sandiju Perdanu, ki so nas spodaj na zemlji spremljali v dveh avtomobilih.

Čprav smo leteli nad enolično razgibano belino, je čas hitro tekkel.

Pristali bomo.

Sedaj pa je prišlo tisto, bolj razburljivo. Potopili smo se v meglo.

Kamor si pogledal, sama sivina. Hladno je zapihalo.

Kaj je pod nami? Drevje, polje, vas? Kako gosta je ta megla?

In ... Kakih 100 metrov pod nami smo zagledali hiše. Vas torej. Najbrž si je marsikdo od nas pošteno oddahnil.

Kmalu je bilo pred hišami polno ljudi. Kje smo? V Dolenjih Dolah pri Škocjanu, so nam povedali spodaj.

In varno, zelo mehko smo pristali na zasneženi njivi.

Kmalu so bili pri nas tudi spremljevalci z avtomobiloma.

Kakor so hitro balon napihnil, so ga tudi zložili in naložili na prikolico.

Potem pa ...

Trije od potnikov smo se z balonom peljali prvič. Čakal nas je krst. Obred, ki ga je predpisala še Marija Terezija. V njenem času je bil polet z balonom izredno pogumno dejanje. Kdor si je to upal, je dobil naziv barona. Tudi mi trije smo ga.

Poklekni smo morali v sneg in stari baroni so nas po glavi krstili z zemljo in šampanjcem.

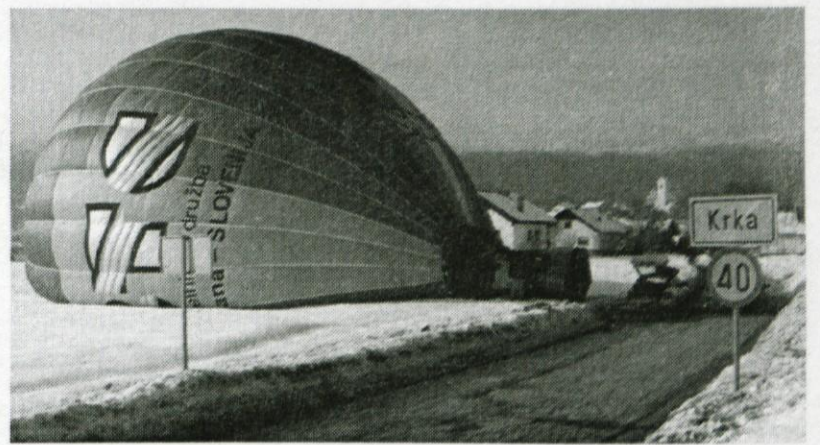
Z njim so bili varčni, tako da je tudi za izsušena grla nekaj ostalo.

Ko smo se vrnili v domačo občino, smo polet in krst še enkrat zalili. Pilot Marjan Marolt je še v zraku bolj mimogrede omenil, da je letenje z balonom kot droga, ki človeka zasvoji.

Pa najbrž ima kar prav.

Zapisal:

Andrej Agnič, baron Doljnjedolski

Čprav ima največji balon v Sloveniji prostornino kar 4000 kubičnih metrov, so ga neverjetno hitro »napihnil«. Komaj je bilo časa za nekaj posnetkov.

Še spominski posnetek nad meglenim morjem 1200 metrov visoko. Na fotografiji se lepo vidi, da nihče od potnikov ni bil kaj posebno preplašen.

Lepo, mehko, smo pristali na zasneženi njivi v vasi Dolnji Dol pri Škocjanu

LATOBIA

Tako pravijo kiparski galeriji, ki so jo lani na novo odprli v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 17.

Nas, provincialnih Dolenjcev, to sicer ne bi zanimalo preveč, če ne bi bili na dva načina povezani s to novo kulturno ustanovo. Galerija je namreč dobila ime po staroilirskem ljudstvu, Latobikih. Ti so nekdanje poseljevali ozemlje današnje občine Ivančna Gorica in še velik del zahodne Dolenjske. O njih smo lahko nekaj prebrali v podlistku Naši kraji v preteklosti. Prijetno je slišati, da se tudi zgodovina vedno odtrivane Dolenjske počasi vendarle uveljavlja v slovenski kulturi in drugod.

Drugi razlog za našo pozornost je voditeljica galerije Staša Kokot, doma iz Temenice, torej iz naše občine. Prav ona je bila tako domoljubna in je predlagala lepo zvoneče ime iz naše prazgodovine za novo galerijo.

Kiparska galerija LATOBIA je razstavna in prodajna ustanova. V njej vsak mesec eden od uspešnih slovenskih gospodarstvenikov odbere in odkupi kiparski izdelek. Za januar je kiparsko delo meseca odbral direktor Mc Donald, Dejan Turk iz Ljubljane. Odločil se je za kipec umetnice Sonje Tavčar - Skaberne Srečni ljudje. Ob prevzemu kipa se vedno zberejo sodelujoči umetniki in drugi ljubitelji kiparstva in zaželijo odbranemu kiparskemu delu uspešno poslanstvo. Meni je bilo v torek, 7. januarja, med to družino prijeto in ni mi bilo žal, da sem sprejel povabilo

na to prireditve. Če vas bo v prihodnje pot vodila skozi staro Ljubljano, se le oglasite na Mestnem trgu št. 17 v "naši" galeriji. Tam boste videli veliko lepega in koristnega.

Leopold Sever

Kiparsko delo za mesec januar

Eksponati iz galerije Latobia

OBVESTILO DAVČNIM ZAVEZANECEM

Ministrstvo za finance, Davčna uprava Republike Slovenije poziva davčne zavezanke, ki jim je bila dodeljena davčna številka, da odrezek (tretji del) potrdila o vpisu v davčni register tako s pravilno izpolnjenimi kot popravljenimi podatki po pošti vrnejo pristojni izpostavi davčnega urada. Na pristojni izpostavi davčnega urada naj se zglasijo le tisti, ki niso prejeli davčne številke po uradni dolžnosti oziroma se morajo prijaviti za vpis v davčni register. Novorojenim državljanom bo davčna številka dodeljena po uradni dolžnosti.

Tuje osebe s stalnim oziroma začasnim prebivališčem v Sloveniji, ki so bile v letu 1995 zavezane za dohodnino, bodo davčno številko prejele po uradni dolžnosti, drugim tujim osebam pa bo davčna številka dodeljena na podlagi prijave za vpis v davčni register, ki jo bodo predložile pri izpostavi davčnega urada, kjer imajo stalno oziroma začasno prebivališče.

Tujim osebam, ki ne prebivajo v Sloveniji (tudi zamejskim Slovencem), bo davčna številka dodeljena v primeru, če na območju Slovenije dosega dohodke (plače, prejemke iz naslova avtorskih pravic ipd.) oziroma so solastnice obdavčljivega premoženja ali nepremičnega

premoženja (njiv, gozdov, počitniških hiš ipd.).

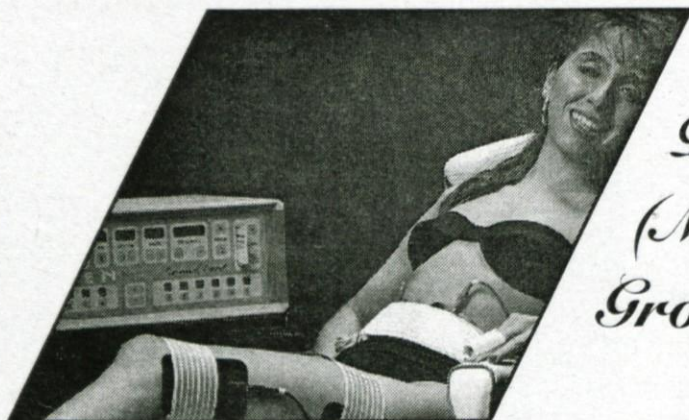
Navedenim tujim osebam, ki so že vpisane v davčnih evidencah, bo davčna številka dodeljena po uradni dolžnosti. Tuje osebe, ki na ta način ne bodo vpisane v davčni register, morajo prijavo za vpis v davčni register predložiti pri izpostavi davčnega urada, kjer je sedež izplačevalca dohodkov. Če izplačevalec dohodkov nima sedeža v Sloveniji, je treba prijavo za vpis v davčni register predložiti pri izpostavi davčnega urada, kjer je bil dohodek dosežen. V primeru več izplačevalcev dohodkov se prijavo za vpis vložijo pri izpostavi davčnega urada, na območju katere ima sedež izplačevalec prvega obdavčljivega dohodka.

Pravne in druge osebe, ki so izplačevalci dohodkov več kot 300 zaposlenim oziroma prejemnikom dohodkov, lahko pridobijo njihove davčne številke iz davčnega registra na računalniškem mediju.

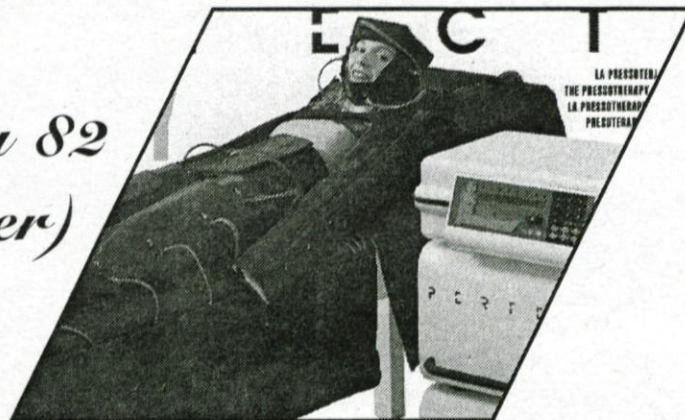
Navodilo, ki predpisuje dostavo, vsebino in obliko ter prevzem podatkov na računalniškem mediju, je na voljo pri davčnih kontrolorjih na izpostavah davčnih uradov.

STORITVE V CENTRU "PARADIŽ"

*Prešernova 82
(Marles center)
Grosuplje*

ŠE POSEBEJ SKRIBNO SMO SE LOTILI PROGRAMOV - PROTI CELULITU, KI SO SESTAVLJENI IZ:

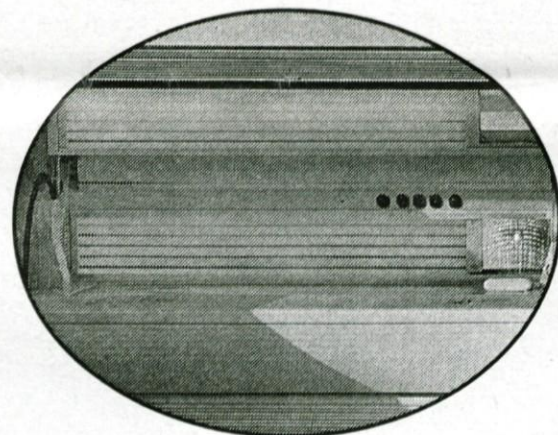
- DIETE
 - LIPOLIZE (STIMULACIJA MIŠIC, KJER DOSEŽEMO RAZGRADNJO MAŠČOB; ODPLAVLJA CELULIT, OBLIKUJE TELO IN ZNIŽUJE TELESNO TEŽO).
- V NAŠEM SALONU UPORABLJAMO NAJNOVEJŠE SODOBNE PRIPOMOČKE, KI SO NA TRŽIŠČU.

PRESOTERAPIJA - PERFECTA

JE LIMFNA DRENAŽA Z APARATOM, KI DELUJE TAKO, DA Z VPIHAVANJEM ZRAKA V POSEBNE SEGMENTE - MANŠETE ZA TREBUH, ZADNJICO, NOGE IN ROKE, IZBOLJŠA PRETOK LIMFNE TEKOČINE. UPORABLJA SE PRI LJUDEH, KI IMAJO PROBLEME Z RAZŠIRJENIMI VENAMI, S POKANJEM KAPILAR, Z OTEKANJEM NOG OZIROMA VSEGA TELESA. PRESOTERAPIJA DOPOLNJUJE ANTICELULITNO TERAPIJO.

*Paradiž
vedno za vas*

TURŠKA SAVNA

BLAGODEJNO DELUJE NA DIHALA IN KOŽO TER JE ŠE POSEBEJ PRIPOROČLJIVA V OBDOBJU, KO SE NAS LOTEVA PREHLAD.

AROMA TERAPIJA

JE POSTOPEK ZDRAVLJENJA OZ. TRETMANA Z ETERIČNIMI OLJI, KI KREPIJO SAMOOBRAMBNI MEHANIZEM ORGANIZMA, OMOGOČAJO BOLJŠE IZLOČANJE STRUPENIH SNOVI IZ TELESA IN VZPODBUJAJO PRETOK ENERGIJE V SAMI CELICI. OB TEM SE SPROSTIMO, OSVEŽIMO. VSE TO DOKAZUJE, DA JE TERAPIJA UČINKOVITA ZA NAŠE ZDRAVJE, LEPOTO IN NEGO.

PRIČAKUJEMO VAS, SAJ VAM ODPIRAMO POT DO NARAVNE LEPOTE IN DOBREGA POČUTJA!

**PRIPOROČAMO,
DA SVOJ OBISK
NAJAVITE PO
TELEFONU 762-620**

**IN VAŠE
TELO VAM BO HVALEŽNO!**

SOLARIJ - ERGOLAJN

KREPI ODPORNOST TELESA IN V KOŽI TVORI "D" VITAMIN. POSEBNI FILTRI PREPUŠČAJO SAMO ZDRAVE ULTRAVIJOLIČNE ŽARKE. SOLARIJ NAM ZAGOTAVLJA LEPO ZAGORELO POLT. IZKORISTIMO PRIJETNO S KORISTNIM!

KLASIČNA NEGA OBRAZA - DEKOLTEJA

UPORABLJAMO ZELO PRIZNANE PREPARATE "DECLEOR", "PAULI" IN LINIJO SHEEVA, KI VSEBUJE EKSTRATE BLATA IN SOLI MRTVEGA MORJA IN RAZNIH ZELIŠČ.

V SALONU "PARADIŽ" - IZVAJAMO TUDI MASAŽO CELEGA TELESA

- DELNE MASAŽE
- REFLEKSNO MASAŽO
- EPILACIJO - TRAJNO ODSTRANJEVANJE DLAČIC Z APARATOM SUPER BLEND
- DEPILACIJA
- PEDIKURA
- MANIKURA
- OBLOGE - IZ ALG IN BLATA MRTVEGA MORJA

KAJ DELA RUDI PRI FILMU

Kot že najbrž veste, so januarja letos v Ambrusu začeli snemati nov slovenski film z naslovom Brezno. Ogledat smo si šli, kako izgleda tako snemanje. Tam smo srečali tudi našega krajana, Rudija Požeka, ki je nepogrešljiv rekviziter večine naših slovenskih filmov, reklam, spotov. Priložnost smo izkoristili za pogovor z njim.

Kako si pravzaprav zaplaval v filmske vode? ga vprašam, saj vem, da smo se že v gimnaziji spraševali, kaj neki bo ta neutrudni žvercač počel v življenju.

Začel sem tako, da sem iskal delo na študentskem servisu. Georgi Krastanov-Žoro (nekateri ga poznate iz ansambla Faraoni) je potreboval rekviziterja. Prijavil sem se in delo mi je bilo takoj pisano na kožo. Že dvanajsto leto sem v tem poslu.

Kaj pravzaprav delaš, mislim, nam lahko razložiš, kaj vse združuje tvoj poklic?

Seveda. Rekviziter mora med prvimi prebrati scenarij in nato poiskati in priskrbeti vse potrebne rekvizite za film. To pomeni, da moram po lastni iznajdljivosti priskrbeti vse, od najmanjše vžgalice do starega avtomobila, sadje, ki stoji na mizi, časopise, pohištvo, invalidske vozičke... Tudi kače, te sem si najbolj zapomnil. Jih ne maram.

Kje si pa dobil kače?!

Kje neki, v živalskem vrtu. Sicer pa uporabljamo tudi umetno izdelane kače. Ti pokažem? Spravljene imam v garaži.

Ne, hvala, raje povej, kako sicer poiščeš primerne rekvizite?

Sedaj že poznam veliko ljudi in

kotičkov, navezal sem veliko stikov z različnimi ljudmi, tako da s tem nimam problemov. V začetku pa je bilo kar hudo.

Vse mora biti zelo avtentično. Izdaj nam skrivnost, je pijača, ki jo pijejo igralci, prava?

Ponavadi ne. Tudi to pijačo moram pripraviti jaz. Belo vino je ponavadi jabolčni, rdeče pa borovničev sok. Viski naredim tako, da zmešam kokakolo in vodo. Nekoč se mi je ravno ljubilo in sem naredil preizkus. Steklenico z viskijem sem napolnil s tako mešanico in zapečaten postavil na mizo. Takoj se je našla žrtev iz snemalne ekipe in pomislila, kako bo steklo po grlu. Pa ni, ker je tak viski raje izpljunila. Seveda smo se režali, ugotovil pa sem tudi lahko, da je barva prava. No, pri pravih snemanjih si pljuvanje teže dovolijo. Kar lepo morajo piti tako, pa še po večkrat, kadar kader ponavljajo.

Zelo zanimivo. Kaj pa bremena, ki jih morajo nositi? Saj ne najemajo kaskaderjev tudi za to? Šalim se, povej.

Ne. Takole je. Kakšen kovček moram pošteno natlačiti, da igralcem ni treba toliko igrati, da težko nesejo. Potem ko jim kovčke obtežim, se dostikrat resnično mučijo.

Tudi sicer morate biti precej prilagodljivi, kajne?

Snemanja potekajo ob različnem času, podnevi, ponoči, na vseh mogočih krajih, v hribih, na morju, snema se različno dolgo. Velikokrat me ni domov po cel teden. Hvaležen sem ženi Damjani in hčerki Hani, da sta še toliko potrpežljivi, kolikor sta.

Naštet nam no nekaj filmov, pri katerih si sodeloval, da se nam malce pcedijo sline.

Začel sem pri filmu Kavarna Astoria, potem pa jih je bilo še veliko število: Veter v mreži, Halgato, Do konca in naprej, Carmen, Napis nad mestom, Rabljeva freska, Zrakoplov, Nasmeh pod pajčolanom, Expres, expres, Morana, Herzog itd. itd.

Pa še kakšnega režiserja...

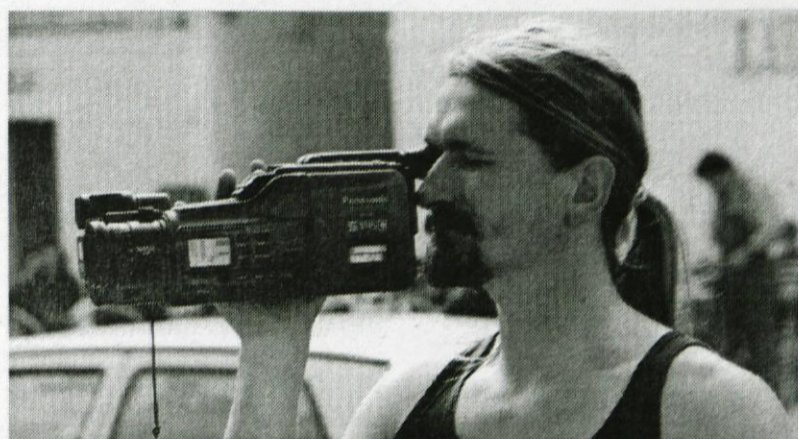
Hmm, Karpo Godina, Metod Pevec, Mitja Novljan, Tugo Štiglic, Jure Pervanja, Igor Šterk in še in še.

Tako življenje je seveda zelo zanimivo. Srečuješ veliko znanih ljudi, veliko potuješ...

Znanih ljudi se navadiš. Ponavadi so zelo navadni, prijetni ljudje, a seveda zanimivi. Veliko potujem. Sedaj je fino, ker snemamo v Ambrusu in sem blizu doma. Ambrušani so zelo prijetni gostitelji in pridno pomagajo pri našem delu. Delo je zelo trdo, dokler traja. Potem pa se znamo tudi sprostiti. Seveda vedno zalijemo že prvi kader, ki ga posnamemo, zadnjega pa tako ali tako res zalijemo. Pa ne samo z vinom, navada je taka, da se konec filma polije-krsti z vodo. Takrat je zelo veselo in mokro.

No, še preden se bo snemanje filma Brezno končalo in se boste vi polivali, pa bomo v Klasju objavili pogovor z domačini in fotoreportažo s prizorišča, najbrž že v naslednji številki. Želimo vam veliko delovnega zagona in hvala za pogovor.

Ksenija Medved

Rudi s kamerom - v svojem prostem času

V pogovoru z režiserjem Igorjem Šmidom

Pozerska slika z igralcem Gojimirom Lešnjakom - Gojcem ob snemanju filma Rabljeva freska.

FOLKLORNA SKUPINA KRKA PA ZA NOVO LETO KAR NA TELEVIZIJO

V kulturno uredništvo je zadnje dni decembra pricurila zanimiva vest o tem, da je folklorna skupina Krka snemala novoletno televizijsko oddajo Videomeh z Borisom Kopitarjem. Oddaja je bila posneta na prireditvi v Kamniku pred tisočglavim občinstvom, predvajana pa je bila 1.1.1997 na novomeškem kanalu, primorski TV in na televiziji Velenje. O vseh podrobnostih za nastop se je z Borisom Kopitarjem dogovarjala mentorica folklorne skupine Zofka Rogelj. Skupina je bila zadolžena za ustvarjanje prijetnega in domačega vzdušja na odru, pa tudi za prijeten začetek in konec oddaje. Poleg njih so na Videomehu nastopali še Pop design, Miha Dovžan, ansambel bratov Poljanšek, Ivan Hudnik, Iča in Matevž itd.

Povprašali smo jih, kakšni so bili njihovi občutki ob snemanju prave televizijske oddaje.

Vida Globokar: Doživljate je nepozabno, saj sem prvič doživljala tudi občutke nastopajočih v zakulisju prireditve. V najlepšem spominu pa mi bo ostalo srečanje z mojo priljubljeno pevko Stanko Kovačič.

Staša Hočevar: Če bi morala občutke,

ki sem jih prinesla iz Kamnika, izraziti z eno samo besedo, bi bilo težko. Pa vendar! Uporabila bi zelo enostavno besedo: prijetno. Sproščeno vzdušje v dvorani in za odrom nas je spodbujalo, da smo odhajali na oder veseli in nasmejani. Še posebej dober vtis je name naredil voditelj oddaje Boris Kopitar, saj je bil zelo prijazen in dostopen. Verjetno smo se šele doma dobro zavedli, kako pomemben je bil ta dan za folklorno skupino Krka.

Jože Tihle: Novoletni nastop oz. sodelovanje pri prireditvi mi osebno veliko pomeni, predvsem zaradi posebnega vzdušja, pozornega voditelja ter kot priznanje dosedanjemu delu in vzpodbuda za naprej.

Tomu Zupančič: Nastop v Kamniku je bil zame prava avantura. Imeli smo se "fejst", tudi večerja pri Kramarju je zato zelo teknila.

Sonja Zupančič: Moje novoletno praznovanje se je začelo kar s snemanjem te oddaje, saj je bilo v Kamniku prav posebno vzdušje, hkrati je bilo to najlepše darilo naši skupini ob zaključku leta.

Ksenija Medved

DARILO ZVEZE KULTURNIH ORGANIZACIJ OBČINI IVANČNA GORICA OB KULTURNEM DNEVU

"Naj sem samo roka, ki vas družijo, naj sem samo roka, ki vam služi, vzgib sem le, ki vžge svetilko..."

Za dober zaključek leta je Zveza kulturnih organizacij občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica omogočila izdajo dveh knjižnih del - pesniško zbirko Vrba nad tolmunom in mladinsko prozno delo Zgaga tudi pozimi.

Vrba nad tolmunom pesnice, pisateljice, zbirateljice krajevnega ljudskega izročila in kulturne delavke Mihaele Zajc - Jarc iz Višnje Gore je izšla ob njenem življenjskem jubileju - častitljivi 80-letnici. Spremno besedi-

lo je napisala prof. Ivanka Černelič, opremila pa Sandi Zalar.

Lična bela knjižica prinaša 111 toplih, čutečih pesmi, v katerih avtorica razmišlja o sebi in pesniškem ustvarjanju, so polne utripov iz narave, ljubezenskih izpovedi; pesmi ki zajemajo problematiko pretresljivih časov. Predvsem pa njene pesmi razkrivajo plemenito žensko, ki ima iskreno rada svet okrog sebe, ki mu zna prisluhniti in ga razumeti.

Zgaga tudi pozimi je mladinsko prozno delo pisateljice in ilustratorice Sandi Zalar iz Predstrug, profesorice

umetnostne vzgoje na Srednji šoli v Ivančni Gorici.

Zgaga tudi pozimi - takšen je naslov, v bistvu nadaljevanje v letu 1994 izdanega Dnevnika Mihe Zgaga. Čeprav je druga knjiga nadaljevanje prve, je zaključena celota. V njej avtorica opisuje vragolije petnajstletnega dečka, ki s humorjem kritično prikazuje svoj odnos do učiteljev in odraslih ter svoja opažanja sveta.

Obe deli so bralci navdušeno sprejeli in bosta popestrili dogajanje ob slovenskem kulturnem prazniku.

T. L.

OBISKANI BOŽIČNI KONCERTI V IVANČNI GORICI LE V CERKVI

Če smo, zopet žalostni, ugotovili, da Kulturni dom v Ivančni Gorici ne zmore pritegniti obiskovalcev, pa nas veseli, da se kulturnih dogodkov, ki jih pripravlja župnik Jože Kastelic, kar po vrsti v velikem številu Ivančani udeležujejo v cerkvi. Tako smo se lahko prepričali, koliko dobrih pevcev ima ivanška fara, na Božičnici. Predstavili so se nam Mešani pevski zbor, Mladinski pevski zbor, Otroški pevski zbor, pevci ministrantje... Prireditve sta vodila Robert Mulh in Romana Skubic.

V nedeljo, 5.1.1997, pa smo se razveselili čudovitih gostov, komornega zbora iz Domžal in njihovih svojcev, ki so lahko občudovali zvok naših orgel, križev pot, celo našo kulturnost, Ivančani. Komorni zbor nam je popestril nedeljo s prelepimi zvoki, ki so jih izvajali iz grl, orgel, citer, violončela, klarineta...

(KM)

VABILO PEVCEM NA KRKI

Člani mešanega pevskega zbora Kulturnega društva Krka vabijo dekleta in fante, žene in može, ki radi pejejo, da se jim pridružijo na pevskih vajah (čimprej) ob ponedeljkih v Družbenem domu na Krki, ob 19. uri. Še posebej vas vabijo, saj novo sezono začinjajo z novim pevovodjem, Dragom Zakrajškom.

IZ DUHA IN KULTURE

Ljudje imamo težave s prepoznavanjem in poimenovanjem kulture oz. kulturnega. Kadar se po tem sprašujemo, navadno pomislimo na pesem, roman, podobo, glasbo, skulpturo, ples, film in morda še na kaj. Toda to zagotovo sodi k umetnosti. Ali je potemtakem kulturno le tisto, kar hoče biti umetniško? Ne, tudi samo s tem nismo zadovoljni, saj občutimo in z zanesljivo vednostjo govorimo o kulturni preteklosti, tudi o tisti daljni, ki je še ne moremo meriti z umetnostnimi merili, pa o plemenski kulturi še neciviliziranih ljudi, pa o prehranjevalni, oblačilni, stanovanjski urbani in mnogih drugih pojavnih oblikah bivanjske kulture. V bolj temeljnih razmislekih pogosto omenjamo neko globalno in celo univerzalno kulturo, ki pa jo spet sestavljajo kulture posameznih etnij, narodov in narodnih skupnosti, te pa spet njeni posamezniki, osamosvojene osebnosti, ki bodisi usmerjajo svojo dejavnost po privzgojenih ali samosprejetih etičnih in moralnih načelih.

In tako smo prišli bliže k bistvenemu, k tistemu, kar nam mogoče pomaga doumeti, da je kultura tukaj in zmeraj z nami, da je neločljiva sub-

stanca človekovega bivanja, prisotna v vsakem človeku, ker je njegova neodtujljiva svojina. Tudi če vsak človek ne zna ali pa v svojem pragmatičnem bivanju ne utegne reflektirati svoje celostne podobe, je vendarle sam po sebi dokaz, da poleg njegove horizontalne, zemeljske, fizične pojavnosti, obstaja tudi tista njegova druga, vertikalna, duhovna podoba, ki usmerja njegovo bivanje in ravnanje. In ta slednja določa njegovo kulturo, njegove nematerialne potrebe, ki se izražajo v razmerju do njega samega, do sobivajočih in do vsega, s čimer prihaja v stik.

Zato je tako težko in malo smiselno govoriti o kulturi. Zato je veliko bolj smiselno kulturo delati, jo razvijati, jo poglobljati tudi v nacionalnem smislu. Narodni se v svetovni skupnosti prepoznavajo predvsem po svoji kulturi, po svojem samostojnem duhovnem profilu, ki je drugim podoben, a vendarle samosvoj. Zato ni treba, da je narod mnogoštevilen. Tudi majhen narod je lahko kulturno velik. Ker pa je kulturo mogoče tudi razvijati in pospeševati, ima pri tem veliko vlogo tudi država, ki je seveda organizirana in na pravnovejavnih dogovorih temelječa skupnost. Zaradi svoje moči, ki ji jo dajemo posamezniki, je dolžna, da skrbi tudi za ekonomsko osnovo dejavnosti, ki sistematično omogočajo in razvijajo človekovo in narodno duhovno podobo. To so vsa področja umetnosti, izobraževanja, slovenska knjiga in knjižnice, amaterska kulturna dejavnost in še kaj. To je ustvarjalno delo, ne pa potrošnja, saj omogoča duhovno razvitejšega človeka, ki je sposoben delati več in bolje, ki je sposoben ustvarjati plemenitejša medsebojna razmerja in posledično voditi svoj narod k zmeraj višji kulturni stopnji.

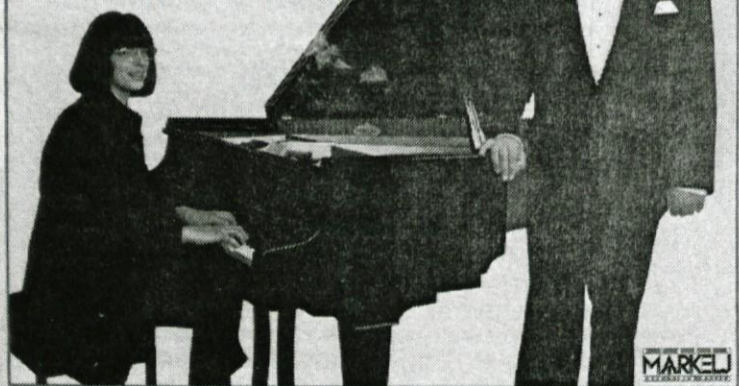
Mihael Glavan

MILOŠEVA ZGOŠČENKA PA
KAR V TUJINO

Ko sem v eni zadnjih številčk Klasja objavila pogovor s pianistko Loreno Mihelač, nam je obljubljala kar nekaj zanimivih projektov. Eden teh se je zaključil ravno na božič. Izšla je namreč zgoščenka z naslovom Glej, ti si moje vse, ki sta jo posnela z Milošem Genorijem. Tudi o Milošu smo že pisali. Kot že veste, je član Ribniškega okteta. Prekrasni tenor se na tokratni zgoščenci predstavlja samostojno, na klavirju ga spremlja Lorena, uživamo pa lahko v Simonittijevih samospelih, opernih arijah in napolitanskih pesmih. Ljubiteljem resne glasbe predlagamo, da si jo nabavijo v trgovini Pohoštvo Tabor v Ivančni Gorici. Da je izdelek kvaliteten, nam dokazuje dejstvo, da bo našel svoje mesto tudi v tujini. Sicer pa bo v marcu v Stični promocija njegove zgoščence. Več o tem dogodku v naslednji številki. (KM)

Miloš Genorio

tenor

Simonittijevi samospeli
operne arije
napolitanske pesmi

Glej, ti si moje vse...

VITEŠKA POVEST JANEZ
GREMČIČ JOSIPA JURČIČA
DOKONČANA PO 133 LETIH

Viteška povest, ki jo je pred davnimi leti začel pisati Josip Jurčič, se dogaja v dolini Krke, v prostoru med Krko, Muljavo, Korinjem, Žužemberkom, Šumberkom in Kozjakom, vse do Soteske, in govori o svobodnjaku Janezu Gremčiču, o tlačanah na tem prostoru, grajski gospodi, vitezhih...

Že zaradi znanih krajev se vam bo mogoče to branje priljubilo, zanimanje pa vam utegne vzbuditi tudi dejstvo, da je bila povest več kot sto let nedokončana in jo je, po razpisu založbe Mondena, najlepše dokončala slavistka Barica Smole.

Sicer pa je manjkala kar tretjina pisanja, Barica Smole pa je svoje delo dobro opravila, saj je razliko med originalom in dopisanim kar težko uganiti.

Ksenija Medved

BARICA SMOLE JE DOKONČALA
JURČIČEVEGA JANEZA GREMČIČA

Barica Smole pred Jurčičevo domačijo

GPG in založba Mondena sta marca lani razpisala natečaj za dokončanje dela Josipa Jurčiča. In na tem natečaju je bilo žiriji najbolj všeč pisanje Barice Smole, ki vam jo danes predstavljamo v našem intervjuju.

• Decembra lani je izšla Jurčičeva in vaša knjiga Janez Gremčič. Kaj vas je vzpodbudilo, da ste dokončali to povest velikega Muljavca?

BARICA SMOLE: Že vse leto se pripravljam na izid svojega prvenca, izbora kratke proze Katarina. Ker so poti do izida knjige dolge, se je namerilo, da je pred tem izšel nekakšen drugačen prvenec, tak, ki ni čisto moj, pa vendar na nek način je. GPG in založba Mondena iz Grosupljega sta marca lani razpisala natečaj za dokončanje tega dela. GPG naj bi z njim proslavili svojo petdesetletnico. To je bil velik izziv, saj je to viteška povest iz povsem drugega časa, drugačna od zvrsti, ki jo pišem. 24. 10. letos sem v Delu videla naslov Išče se avtor dokončanega Jurčičevega dela J. Gremčič pod šifro 1990.

• Je bila to šifra, pod katero ste poslali svoje delo?

BARICA SMOLE: Ja, to je bila moja šifra. Vesela sem bila. Zaradi sebe, zaradi povesti in tudi zaradi odločitve GPG, da na tako nenavaden način proslavi svoj praznik.

• Se vam zdi to zares nenavadno?

BARICA SMOLE: Zares. Posebno v današnjem času, ko je čutiti nekakšno pomanjkanje slovenske kulturne politike, ko je avtorju oz. avtorici tako težko priti do knjige. Posledice za knjigo so katastrofalne, že sedaj, največje pa bodo, se bojim, za narodovo kulturo.

• Imate poseben odnos do Jurčiča?

BARICA SMOLE: Lepo je, da imamo Slovenci Jurčiča radi, da nekako čutimo, da je naš. Ob tem malo pozabljamo na sodobne avtorje. Vzpodbuda, da sem se lotila tega dela, za katerega sploh ni bilo jamstva, da bo uspelo, so bile sprva besede moje žal že pokojne prijateljice, pesnice, pisateljice in prevajalke Gitice Jakopin. Ko je brala eno mojih daljših - seveda neobjavljenih proz - mi je rekla: "Tako jurčičevsko pišeš. Upam, da si šla že dlje." In sem šla.

Poleg tega, veste, je Muljava nekakšen slovenski romarski kraj. Ko sem hotela razveseliti svojo že zelo bolno teto, sem ji izpolnila željo. "Pelji me na Muljavo," si je želela. Ne le Jurčič in njegovo delo, tudi vsa dejavnost Muljavcev, Ivančanov in drugih je iz tega kraja naredila to. Navsezadnje je to kraj, kjer podeljujejo nagrado Kresnik.

• Kako ste se lotili dodelave Jurčičevega dela?

BARICA SMOLE: Najprej sem šla v Sotesko, kjer se ta viteška povest dogaja. Videti, čutiti moram kraj, z nevidnimi tipalkami duha potipati čas. Ves čas pisanja sem imela na mizi okrušek z razvalin soteškega gradu.

• Malo romantike?

BARICA SMOLE: Ja, v začetku je, tako kot v Jurčičevi povesti, malo romantike. Potem pa, ko na nek način postanejo tudi ženske junakinje, malo manj. Kljub prevladujočemu mnenju, da smo ženske romantične, v življenju zelo praktično delujemo. Moramo, da življenje teče dalje, in takšna je tudi "moja" junakinja Micika. Jurčič jo je sicer uvedel v povest, aktivno vlogo pa dobi šele v mojem nadaljevanju.

• Potem ste kar sedli za računalnik in je šlo...

BARICA SMOLE: Ni bilo tako preprosto. Najprej je bilo treba študirati. Čas, realije, kot so na videz nepomembne obleke, jedi, predmeti, orodje, orožje, poti, kraji. Pa Jurčičevo besedje in slog. Takrat listju na drevju niso rekli tako, imenovali so ga perje. Mladi Jurčič ni uporabljal zaimka "ki", le kateri, mnogo je drugačnih prislovov, pa deležij in deležnikov... Po mnogih osnutkih se je odprlo, takrat, ko se mi je zadelo, da Jurčič ni dokončal dela zato, ker bi moral slediti ljubezenski razplet; njegova junaka pa nista vitez in njegova izbranka, ampak svobodnjak, brodnik našega rodu Janez Gremčič in hči soteškega graščaka Ulrika, Lenica. Kako naj se to v tistih časih razplete?

• Tudi jezik je arhaičen. Ste tudi nadaljevali tako?

BARICA SMOLE: Ni se mi zdelo stilno primerno, da bi uporabljala jezik sedanjega časa. Osnovno delo je le Jurčičevo, to je treba spoštovati. Vse je stvar poslušanja za jezik in na koncu nisem več prevajala vanj, ampak mislila v njem. Vse je stvar vaje in tudi profesionalnosti. Mislim, da so žiranti to videli, ob utemeljivi izbiri so poudarili slog, notranjo zgradbo, motivacijo.

• Rojeni sicer niste na Dolenjskem, v Trebnjem pa živite od svojega četrtega leta. Mislite, da ste uspeli, ker kot Dolenjka bolj "čutite" Jurčiča?

BARICA SMOLE: Rojena sem na Koroškem, živim pa v vašem sosedstvu, v Trebnjem, ki ga potihem imenujem mesto-vas. Tudi moja kratka proza zajema iz tega okolja, ki mi ni vedno všeč. Res pa je, da tu še vedno živi nekaj tistega, kar je znal ujeti Jurčič. Če pazljivo prisluhneš, slišiš lahko prav žive, dramsko zgrajene dialoge. To je sled, drugega, mislim, ni več.

• Pišete torej kratko prozo. Nam lahko poveste kaj več o njej?

BARICA SMOLE: Resneje sem se s pisanjem literature začela ukvarjati v zadnjem desetletju. Ne da do takrat "literature" ni bilo v meni, le pritajila se je in dala prostor stvarim, ki so se zdele ali pa so bile takrat pomembnejše. Leto, ko je bila objavljena moja prva kratka proza, je tudi šifra, ki sem jo izbrala, da je Gremčiča pospremila na natečaj. Ko sem zares začela pisati kratko prozo, sem imela z njo tudi uspeh. Nagrada za Gremčiča je moja deveta tovrstna nagrada, med njimi so bile na Radiu Slovenija, na natečaju Urada za žensko politiko in Republike, pa tiste, ki so mi posebno drage, v Primorskih srečanjih. Taka je tudi pot vaše mlade pisateljice Polone Glavan, le da ima ona dosti več časa pred seboj.

• Ne zahajate le na Muljavo, tudi za stiške umetnike veste.

BARICA SMOLE: Polona je zelo nadarjena pisateljica. Nenavadna. Želim ji, da bi daleč prišla.

• In kaj za konec želite sebi?

BARICA SMOLE: Da bi dokončani Janez Gremčič zaživel med vami in da bi prihodnje leto lahko predstavila svojo "drugo" knjigo, KATARINO, na Muljavi.

• Hvala za pogovor.

P. B.

Akcija telefon v vsak dom

ZAUPANJE NAD PRIČAKOVANJI

Spoštovane krajanke in krajan!

Ob koncu preteklega leta ste krajan KS Šentvid pri Stični, Dob, Temenica in Sobračje prejeli dve javni pismi, v katerih sem vam želel pojasniti namen akcije Telefon v vsak dom.

Z veseljem vam sporočam, da je akcija stekla odlično, saj je do sedaj vplačalo delež sofinanciranja že več kot 500 novih naročnikov, kar zadoštuje za začetek realizacije projekta.

Kljub velikemu nezaupanju in pomislekom mnogih krajanov, da bodo še enkrat izigrani, smo s pomočjo predsednikov in svetnikov KS ter krajanov, ki verjamejo v pošteno delo in namen te akcije, uspeli realizirati priprave za izvedbo projekta.

Zavedam se, da pogodba s podjetjem TELEKOM za naročnike ni ugodna, saj vsako dodatno plačilo po priključni taksi postavlja nove naročnike v neenakopraven položaj glede na tiste, ki so že dobili telefon pod ugodnejšimi pogoji.

Več kot deset let že čakamo na telefon in lahko bi čakali še mnogo let, da bo podjetje TELEKOM celo ponujalo telefone, kot je slišati med našimi krajan, toda, ali je to res želja večine krajanov?

Glede na dosednji odziv in zaupanje krajanov lahko z gotovostjo trdim, da je telefonska povezava zelo zelena pridobitev, saj je to osnova za razvoj kraja ter boljše in lažje delo krajanov.

Akcija Telefon v vsak dom, kljub deležu sofinanciranja omogoča, da telefon pripeljemo v vsak dom. V akciji ni le bogatih izbrancev, podjetnikov, obrtnikov, saj možnost obročnega vplačila deleža sofinanciranja in priključne takse omogoča

vsakemu, da v letu 1997 plača in pridobi zelen telefonski priključek.

Da bi odpravili razne pomisleke in dezinformacije, je Odbor za izgradnjo telefona povabil na razgovor tudi predstavnika TELEKOM-a, ki je odgovarjal na zastavljena vprašanja in podal zagotovila, da bo akcija v letu 1997 realizirana.

Zaradi odkritega nasprotovanja akciji in širjenja dezinformacij, ki jih širijo nekateri, želim v tem sporočilu predstaviti nekaj podatkov o dosedanjem poteku akcije:

1. Pogovori s podjetjem TELEKOM o izgradnji telefonskega omrežja in omenjeni akciji potekajo od julija 1996.

2. Svetniki omenjenih KS so s prostovoljnimi delom pomagali pridobiti soglasja (cca 95 odstotkov) in seznam novih naročnikov.

3. Pogodba o sofinanciranju izgradnje telefonskega omrežja in postavitvi treh novih central (Šentvid, Temenica in Dob) je bila s podjetjem TELEKOM podpisana 9. 12. 1996.

4. Po pogodbi je podjetje TELEKOM zavezano zgraditi telefonsko omrežje, postaviti tri telefonske centrale in po seznamu KS zagotoviti 1000 novih telefonskih priključkov.

5. Javni razpis za izgradnjo del bo objavljen v začetku februarja.

6. Zemeljska dela pri izgradnji omrežja se bodo pričela v začetku marca 1997, če bodo to dopuščale vremenske razmere.

7. Vse tri telefonske centrale so naročene že v letu 1996, saj je čakalna doba za dobavo cca 9 mesecev in prvo pričakujemo že v mesecu juliju ali avgustu 1997.

8. Vsi, ki bodo vplačali delež sofinanciranja v višini 80.000 SIT do 20.3.1997, bodo vključeni v seznam in imajo tudi zagotovljeno ceno telefonskega priključka.

9. Če ima kdo že prej možnost pridobiti telefonski priključek v omenjenih KS, ga lahko dobi s soglasjem predsednika KS Šentvid pri Stični in obveznim celotnim plačilom deleža sofinanciranja.

10. Po 20. 3. 1997 bo vsak novi naročnik v skladu s podpisano pogodbo moral pridobiti soglasje predsednika KS Šentvid pri Stični in v enkratnem znesku plačati delež sofinanciranja, ki ne bo manjši od vplačila naročnikov po seznamu. To ni grožnja, kot mi očitajo nekateri krajan, pač pa pošten odnos do vseh 1000 novih naročnikov, ki bodo nosili breme sofinanciranja pri izgradnji telefonskega omrežja.

11. Če bo podjetje TELEKOM po zakonu ali po interni odločitvi vračalo delež sofinanciranja (v obliki delnic ali v kaki drugi obliki), bo to gotovo vrnjeno tudi tisoč naročnikom omenjenih KS.

Ker se zavedam, da na vsa vprašanja ne morem odgovoriti v tem prispevku, prosim vse, ki si želite dodatnih pojasnil, da se oglasite vsak prvi petek v mesecu na sedežu KS Šentvid pri Stični od 16. do 18. ure ali pa poiščete informacije pri ostalih predsednikih omenjenih KS.

Po mnogih razočaranjih je težko verejeti in zaupati, toda, če so bili ljudje, ki ste jim zaupali svoj glas na volitvah, vredni vašega zaupanja, zapajte tudi njihovemu delu.

Svetniki v KS Šentvid pri Stični, Dob, Temenica in Sobračje želijo s svojim delom dokazati, da so vredni vašega zaupanja. Zato tudi vi prispevajte svoj del za boljši jutri nas vseh.

V SLOGI JE MOČ!

Jaka Sever
predsednik KS Šentvid pri Stični

Proslave so se udeležili le redki ivanški svetniki

SLOVESNOST OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI

26. decembra smo po vsej državi počastili dan samostojnosti. Lepo pripravljeno slovesnost v spomin na pomemben dogodek iz naše novejšje preteklosti smo imeli tudi v Kulturnem domu Ivančna Gorica. Slavnostni govornik, župan Jernej Lampret, je zbranim spregovoril o pomenu praznika in o uspehih, ki smo jih dosegli v samostojni Sloveniji. Tudi v novi občini Ivančna Gorica je opazen lep napredek na različnih področjih, čeprav nova samoupravna skupnost živi šele dve leti.

V izjemno pestrem in kvalitetnem kulturnem programu so nastopili Pihalni orkester iz Stične, Moški pevski zbor Ambrus, Folklorni skupi-

ni s Krke in iz Šentvida, Stiški kvartet in dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice. Program je domiselno povezoval Borut Lampret z Muljave. Po srečnem naključju je naš praznik ravno na dan svetega Štefana. Rodovi prednamcev so se na ta dan radi povesečili z majolkami na mizi. Da se ne bi izneverili tradiciji, smo si tudi mi kar na prizorišču nazdravili s čašami za Štefanov in naš skupni praznik in si voščili za novo leto. Svečano razploženje je nekoliko zagrenila slaba udeležba prebivalcev Ivančne Gorice na tako lepi kulturni prireditvi. Morda bo prihodnjic boljše, kaj se ve.

L. Sever

Med nastopajočimi je bila tudi folklorna skupina iz Šentvida pri Stični

VESELI SILVESTROVANJE NA KRKI

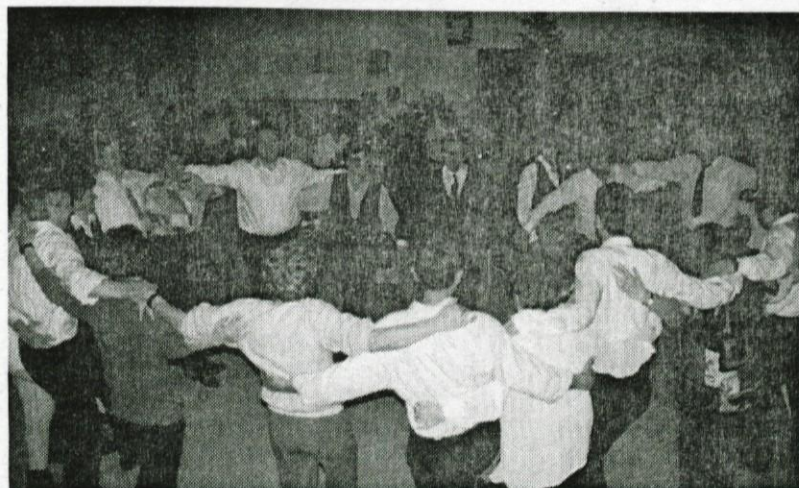
Zadnji dan starega leta so krajan Krke, seveda tisti, ki so pač to želeli, dočakali v svojem kulturnem domu. Poslednjega leta dan so tako preživeli v nadvse prijetnem, lahko rečemo družinskem okolju. S seboj so prinesli jedačo in pijačo po svojem okusu. Kar je pa še posebej omembe vredno, so lahko prišli s svojimi otroci, za katere je bilo tam še posebej poskrbljeno. Za vse skupaj pa gre zahvala organizatorju, predsedniku krajevne skupnosti gospodu Smoliču.

Urednik Klasja se je v prijetno vzdušje vključil nekaj pred polnočjo, seveda ne sam.

Toplo smo bili sprejeti vsi, v mrzlem zimskem prednovoletnem večeru, ki smo se vključili v njihovo razposajeno rajanje.

Hrana in pijača, brez katere smo prišli na "zabavo" sploh ni bila problem, saj je vsakdo nekaj priskrbel in na brzino postavljena miza je bila v hipu polna dobrot.

Zamisel sama je enkratna in če se bo "prijela" v kar ne dvomimo, bodo za naslednje silvestrovanje potrebne rezervacije.

J. B.

ZASTORČEK d.o.o.

DEKORACIJA in OPREMA
VAŠIH PROSTOROV
Izdelava in montaža zaves,
rolojev, pahljač, prtov,...

INFORMACIJE:
na tel.: 0609/618-239
tor.: 12-19
sreda obiski na domu
pet.: 10-13

Cenjene stranke obveščamo, da
poslujemo na naslovu:

RDEČI KAL 15
ŠENTVID PRI STIČNI

Možnost plačila z LB in EUROCARD

CESTA, NAŠA VSAKDANJA POTREBA 2

Pred slabim letom sem pod istim naslovom opozorila na naše težave pri urejanju krajevne ceste Vrh - Gorenje Brezovo: povedali smo, da se zadeva vleče, da je bila podlaga za asfaltiranje že večkrat uničena, ker se je z asfaltiranjem odlašalo.

Jeseni 1996 smo le dočakali to veselje, da je bilo asfaltiranih 1200 m te poti, o čemer se je poročalo tudi v Klasju (leto 1996, št. 11, str.3) in Višnjaju, kjer so bili tudi navedeni deleži prispevkov vaščanov, krajevne skupnosti in občine.

Veseli smo tega kosa asfalta, ker je s tem urejen najslabši del ceste od Kalc do Gorenjega Brezovega. Za zadnji, eroziji zelo izpostavljeni košček asfalta smo denar zbirali v času asfaltiranja (po 45.000 SIT na hišo), da bi preprečili škodo. Drugi del cestišča je bil pripravljen za nadaljnje asfaltiranje. Seveda ga bo zima spet prizadela in bodo novi stroški.

Prispevki krajevne skupnosti, zlasti pa občine, so bili minimalni, češ da gre za krajevno cesto in da so taki pač zakoni.

Ko smo dali prošnjo, da bi dobili kak prispevek od Sklada za demograf-

sko ogroženo območje, so nam odgovorili, da nismo v tem območju, ker »vlada (po preteku triletnega obdobja) na podlagi zadnjih razpoložljivih podatkov ugotovi, katera območja še izpolnjujejo pogoje iz 2. čl. citiranega zakona« (namreč Zakon o spodbujanju razvoja demografsko ogroženih območij, Ur.l.RS št. 48/90).

Obseg ogroženih območij se ugotavlja vsaka tri leta in 1997 se začelja novo triletje. Upamo, da bosta krajevna skupnost in občina uredili te stvari, kolikor je mogoče.

V prvem dopisu o naši cestni problematiki sem tudi predlagala, da bi nekaj denarja prispevale stranke od tega, kar so dobile za predvolilno propagando. Moram ugotoviti, da ni nobena odstopila NIČ. Najbrž je vsem precej vseeno, kako bije boj za obstanek majhna odročna hribovska vas, saj še glasov na volitvah ne more dati dosti. Prosila sem tudi župana, naj nas pride pogledat, pa od tega spet ni bilo nič; so pač druge stvari pomembnejše. Obiskal pa nas je predsednik krajevne skupnosti in si po svojih močeh prizadeval. Mejimo

na grosupeljsko občino in lahko gledamo, kako je speljana asfaltirana cesta do vsakega zaselka: seveda je bila tam finančna pomoč občine dosti večja. Počutimo se prav drugorazredne.

To misel potrjuje tudi poročilo gospoda L. Severja o asfaltiranju ceste na Korinj v zgoraj omenjeni številki Klasja. Med drugim pravi: »Razumljivo je, da ob vsem tem tudi občina Ivančna Gorica in krajevna skupnost Krka nista mogli skopariti pri plačilu asfalta: prva je poravnala osemdeset, druga pa dvajset odstotkov njegove vrednosti.«

Da se razumemo: prav je, da se podpre te odročne kraje, ni pa prav, da se ne obravnava drugih enako, če so prav v takih težavah. Še enkrat bi opozorila, da naš kraj do sosednjega kraja Bleč Vrh, ki je oddaljen pol ure, nima niti najpreprostejše prevozne poti, še za traktor ne, in je dosegljiv samo čez Višnjo Goro. V vasi bi bilo treba tudi urediti kanalizacijo in pot po vasi, kar bo od ljudi tudi zahtevalo dosti dela in sredstev. Prav bi bilo, da nam občina to pot bolj velikodušno pomaga.

Ivana Černelič

DRUŠTVO UPOKOJENCEV STIČNA in kaj delamo

Društvo upokojencev Stična-Ivančna Gorica ima nekaj več kot 660 članov, kar je približno 60 % vseh upokojencev v občini. Vzdržuje se s sredstvi, ki jih dobi od članarine. Vseskozi je aktivno na področju športa in rekreacije, izletov in družabnih srečanj.

V letu 1996 so športniki DU Stična zastopali društvo na regijskih igrah Dolenjske in Bele krajine s štirimi ekipami, in sicer v šahu, streljanju z zračno puško, balinanju in pikadu. Vse ekipe so osvojile tudi pokale za dosežena mesta in več medalj za najboljše posameznike. Prav tako smo s štirimi ekipami nastopili na športnih igrah v tednu upokojencev in v počastitev 50-letnice ustanovitve prvega društva upokojencev Slovenije. Tudi tu smo bili uspešni, kar dokazujejo osvojeni pokali.

V letu 1996 smo organizirali devet izletov, od tega dva v tujino in sedem po domovini. Vsi so bili zelo množični, saj v zadnjem času vse več upokojencev hodi na izlete, tako da sta v nekatere kraje morala voziti po dva avtobusa, na izlet v Prlekijo pa celo trije. Za tako množičen interes se je prav gotovo treba zahvaliti tajnici društva Ljubi Štrubelj, ki izlete organizira in tudi vodi, pri tem pa skrbi, da so čim

cenejši in vsakomur dostopni.

Organizirali smo tudi pet družabnih srečanj, januarja in marca v Miniju v Ivančni Gorici, da bi si popestrili življenje v dolgih zimskih dneh. 24. avgusta smo imeli piknik na Krki v počastitev 50-letnice ustanovitve DU Slovenije in tedna upokojencev Slovenije. 16. novembra smo imeli martinovanje v Beli krajini, za katerega je bilo tako zanimanje, da vsi, ki bi radi šli, niso mogli iti. 21. 12. 1996 pa smo organizirali silvestrovanje pri Japu v Prapročah. Ker se prejšnje leto podobnih srečanj ljudje niso tako množično udeleževali, nismo vnaprej rezervirali večjega prostora. Letos pa se je prijavilo 108 članov DU in smo se morali razdeliti na dve skupini. Ena je ostala v Štorovju, druga pa je šla k Japu. Preživeli smo lep, nepozaben večer, ki je, kakor vsaka dobra stvar, prehitro minil. Pa nič zato, saj si jih z malo dobre volje lahko še mnogo organiziramo. Da smo imeli tako prijetna srečanja, se moramo prav tako zahvaliti pridni in požrtvovalni tajnici društva Ljubi Štrubelj.

Sedaj pa vsem upokojencem in vsem občanom naše občine želim zdravja, uspeha in osebnega zadovoljstva v 1997. letu.

Predsednik DU
Jakob Klovár

ZA BOŽIČ ZASVETILO TUDI V KS TEMENICA

V KS Temenica z veseljem ugotavljamo, da je bilo v letu 1996 opravljenega veliko uspešnega dela, pomembnega za naše kraje in tudi za popotnike, ki jih pelje cesta skozi naše naselje.

Največja pridobitev je nedvomno napeljava javne razsvetljave v naselju Temenica.

Kljub slabim vremenskim razmeram je strokovnemu izvajalcu del Danetu Ceglarju iz Ivančne Gorice uspelo opraviti delo vestno in hitro, saj so bila tehnična dela in tudi priklop razsvetljave opravljeni že nekaj dni pred božičem. Sedaj je marsikatera skrb staršev za naše malčke odveč, saj izstopajo iz šolskega avtobusa in prečkajo cesto po osvetljenem cestišču. Osvetlitev cestišča je dobrodošla vsem; pešcem, kolesarjem in voznikom, saj pomeni našo osebno varnost.

V tem letu smo poskrbeli tudi za urejen odvoz komunalnih odpadkov v celotni KS Temenica, saj ima le-ta 22 vaških kontejnerjev, razporejenih po vseh vaseh KS, tako da je vsakemu krajanu omogočeno urejeno odlaganje smeti. S takšno pridobitvijo smo končno tudi mi poskrbeli za čisto

okolje in zdravo življenje.

V naši KS je zelo aktivno tudi kulturno društvo, zato je bilo nujno, da smo se lotili ureditve notranjih prostorov Doma krajanov. Kulturno dvorano smo opremili s 70 udobnimi oblazinjenimi stoli, z odrskimi in okenskimi zavesami ter novimi lučmi in reflektorji. Posebno toplino in svežino dajejo prenovljeni dvorani tudi sveže prepleškane stene, okna in vrata. Dvorana zdaj lahko služi svojemu namenu.

V naši KS smo vse leto reševali aktualne probleme, vzdrževali krajevne poti in opravili vrsto administrativnih del.

Zelo dobrodošla nam je bila pomoč Občine Ivančna Gorica, ki je prisluhnila našim težavam in problemom, saj nam je pomagala pri sofinanciranju javne razsvetljave in pri nakupu stolov za dvorano v Domu krajanov.

Za sodelovanje in pomoč se lepo zahvaljujemo in upamo, da nas bodo na Občini tudi v prihodnje skušali razumeti, kadar bomo v stiski.

Član KS Temenica

KRAJEVNA CESTA HUDO - POLŽEVO OČIŠČENA

Člani Slovenskega ekološkega gibanja so se na seji 15. oktobra lani odločili, da sanirajo črno odlagališče komunalnih odpadkov na Suhem mostu, in sicer do 20. decembra 1996. Dela so se lotili 18., 19. in 20. decembra lani in ga tudi uspešno opravili. Avtoprevoznik Janez Finc iz Ivančne Gorice je poskrbel za nakladanje in odvoz odpadkov na legalno odlagališče Stehan. Bera smeti je bila velika, saj so med drugim odvažali odslužene hladilnike, hladilne skrinje, televizorje, pomivalna korita, stara oblačila, omare, kavče, pločevino, sode, akumulatorje, avtomobilske hladilnike, različne dele za avto, strešnike, polivinil, pločevinke, steklenice, steklo, kolesa, posodo in celo glave in kože pobitih živali. Da se je ob tem širil še neznošen smrad, je najbrž vsakomur jasno. Odpeljali so približno 50 ton smeti in pet starih zapuščenih avtomobilov.

Ta akcija je bila le kanček dobre volje članov Slovenskega ekološkega gibanja Ivančna Gorica, zanjo pa sta imela

posluš tudi Občina in avtoprevoznik Janez Finc. V letošnjem letu naj bi vsi občani Ivančne Gorice, vsak na svojem področju, imeli svojo čistilno akcijo. Tako bi bilo okolje čisto in neobremenjeno s škodljivimi odpadki, saj je onesnaženo okolje ogledalo človekove kulture.

Člani SEG upajo, da bodo poleg občanov pri čiščenju okolja izkazali še

večje razumevanje tako krajevna skupnost kakor tudi Občina, pa tudi drugi avtoprevozniki. Na vse prebivalce pa apelirajo, da vse gospodinjske in druge odpadke odvažajo v za to pripravljene kontejnerje, kosovne odpadke pa naj odpeljejo na komunalno odlagališče Stehan, ki je odprto od ponedeljka do sobote, od sedme do dvajsete ure.

Petra Bahorič

Končno očiščeno!

Letošnja zima je zaradi visokega snega in nizkih temperatur zelo prizadela divjad. Zaradi dežja v začetku meseca se je na snegu pojavila skorja, kar je razmere še dodatno poslabšalo, saj je gibanje divjadi močno omejeno.

Za nekatere vrste, npr. za srnjad, so sedanje vremenske razmere lahko usodne, saj ovirano gibanje pomeni slabše prehranjevanje in

težji umik pred plenilci.

To je v opisanih okoliščinah za srnjad življenjsko pomembno, saj se potepuški psi kot plenilci zaradi širokih šap bistveno laže in zato hitreje gibljejo. Rrezultat takih okoliščin je, da relativno veliko število srnjadi v tem času konča v zobeh potepuških psov.

Zato prosimo vse lastnike psov, da v sedanjih razmerah poostrijo

nadzor nad gibanjem svojih psov in jih vsaj v času, dokler bodo zimske razmere za divjad ekstremno neugodne, ne spuščajo iz ograd oziroma z verig ter jim na ta način preprečijo nekontrolirane "sprehode" v gozd.

V imenu divjadi in lovcev LD Višnja Gora iskrena hvala.

LD Višnja Gora
Tomaž Vindišar

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje p.o.
taborska 3, 61290 grosuplje

**KUPIMO ZAZIDLJIVE PARCELE, STANOVANJA
IN STANOVANJSKE HIŠE V OKOLICI LJUBLJANE,
GROSUPLJE ALI IVANČNI GORICI**

TEL.: 061/762-246, 061/763-078

SITIK d.o.o.

Cistercijanska opatija Stična

Stična 17

SI - 1295 Ivančna Gorica

VABI K SODELOVANJU

diplomiranega inženirja farmacije
za delovno mesto tehnologa.

OD VAS PRIČAKUJEMO:

- visoko strokovno izobrazbo,
- veselje do dela z ljudmi in zdravilnimi zelišči,
- samoiniciativnost, kreativnost in iznajdljivost.

Vaše cenjene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev pričakujemo v 10 dneh po objavi na naslov:

SITIK d.o.o.

Stična 17

1295 Ivančna Gorica

NAJLEPŠA JE PESEM SLAVCA

Veliko vas je, ki poznate Andersenovo pravljico Slavec, pravljico o ptiču, ki je s svojo pesmijo premotil celo smrt, ko je prišla po cesarja. S svojo pesmijo nas razveseljujejo tudi Slavčki iz Šentvida pri Stični. Med drugim so svoj Božični koncert prenesli tudi v Kulturni dom v Ivančno Gorico, le da Ivančani v svoji zaspanosti tudi tokrat nismo v kakšnem večjem številu prišli iz svojih zabetoniranih lukenj. Ker o Slavčkih, po krivici, nisem še nič napisala, sem predala tokrat malce več besede kar njihovi "pisateljci", Dragici Novak.

Naj vam povem, kako se je vse skupaj začelo... Tega je sedaj že osem let. Nekaj navdušenih deklet se je takrat odločilo, da bomo dejavno sodelovale pri bogoslužju. Tako se je rodila majhna skupinica, ki je s petjem in ritmično spremljavo bogatila nedeljsko bogoslužje v župnijski cerkvi. Glavna pobudnica je bila današnja zborovodkinja, Tanja Tomažič. Kasneje so se nam, dekletom, pridružili še fantje. Vaje so postale redne, nastopi pa nekaj povsem običajnega. Nekateri člani so odšli, prišli so novi. Danes šteje vokalna skupina Šentviški slavčki trinajst članov, od tega je sedem deklet in šest fantov.

V letih, ki smo jih preživeli skupaj, so se med nami stkale pristne prijateljske vezi in zato, upam, nas je veselje poslušati, še bolj pa videti, ko si prijateljsko pomagamo med sabo, tudi ko nismo "slavčki". In kaj znamo, se boste vprašali.

Spremljamo in obogatimo navadno ali slovesno mašo v domači župniji ali drugje. Kadar gremo drugam, nas

zagotovo spremlja blagoslov svetega Vida, saj se vračamo polni tihega zadovoljstva in navdušenja. Posebej skrbno pripravljamo samostojne koncerte priložnostnih pesmi, v adventnem, božičnem času, ob Marijinih praznikih. Na tovrstnih nastopih se pokaže občutljivost in iskrenost slovenskih cerkvenih pesmi, z njihovo interpretacijo hočemo pregnati dolgočasnost in utrujenost sodobnega človeka, naše pesmi želijo prinesiti mir in prijaznost. K pesmim z religiozno vsebino sodijo tudi črnske duhovne pesmi, te so še posebej všeč mlajšemu občinstvu, saj je njihov ritem vesel, nalezljiv. Tretji sklop pesmi pa sestavljajo narodne. Za tiste poslušalce, ki jim slovenska beseda veliko pomeni, so prav narodne pesmi najlepše in najbolj pristne. Tam, kjer teče bistra Zila, Bodi zdrava, domovina, Dolenjski furmani... to so pesmi, ki spomnijo na dom, starše... Dragocene pesmi, kratka. Še posebej smo njihovo dragocenost spoznali v maju, ko smo gostovali pri slovincih v Frankfurtu.

In kaj trenutno počnejo Slavčki? Toliko pesmi je še, ki bi jih radi znali lepo in doživeto zapeti. Radi bi svoje pevsko znanje in dobro voljo pokazali čim širšemu krogu ljubiteljev lepe pesmi. S svojo pesmijo, prijazno besedo, vriskom in smehom vzpodbujali k dobremu in poštenemu življenju.

Dragi bralci Klasja, žal ne obstajajo besede, s katerimi bi se dalo, vsaj za hip, petje šentviških slavčkov preliti na papir, zato pa ste vabljeni in dobrodošli na naše koncerte, nastope.

Dragica Novak

ŽELJE IN NAČRTI STIŠKEGA KVARTETA OB 5. OBLETNICI

V decembru so nam na samostojnem koncertu svoj bogati opus pesmi predstavili kvartetovci iz Stične. Seveda, minilo je že pet let, odkar so začeli s petjem. Za njimi je veliko gostovanj in dve kaseti. O njihovem delovanju vas na veliko obveščamo sproti, sicer pa, zakaj ne, saj so naša edina skupina, ki pleza tudi po lestvici domačih priljubljenih na radiu. Tokrat, ob njihovi peti obletnici, na njihovem večeru v prepolni stiški dvorani, smo vsakega od njih poprosili za kratko izjavo o nastopu, željah in načrtih:

LORENA (umetniška vodja kvarteta):Peta obletnica je bila za Kvartet Stična nekaj posebnega, pa ne samo zaradi vseh težav, ki so jih tako uspešno prebrodili, ampak tudi zaradi tega, ker so prvič prezentirali program, ki za njih ni bil "domač," t.j. črnske duhovne pesmi. Pokazali so, da so se sposobni spoprijeti s težkimi melodijami, harmonijami in ritmom, ki je bil za njih nekaj popolnoma novega. S tem so tudi mene, po pravici povedano, pošteno presenetili. Vesela sem njihovega uspeha in želim si, da bi še naprej tako pridno vadili.

TONE:Ko pogledam nazaj dobo petih let, bi rekel, da to ni dolgo obdobje. Če pa začnem premišljevat in listati po kroniki (Tone je namreč tudi kronist VKS), vidim, da je bilo veliko nastopov, vaj in vseh mogočih doživetij. Vsega tega je veliko več kot samo za pet let.

JOŽE:(sčasoma bo zamenjal najstarejšega kvartetovca Toneta):Glede na to, da je bil to moj prvi nastop pred tako veliko publiko, hkrati tudi prvi nastop "v živo", bi

težko govoril o pravih občutkih. Stvari so se odvijale zame kar malce prehitro in potrebujem še nekaj časa, da se občutki poležejo.

ALOJZ:Presrečen sem, kar ne morem verjeti, da je to res. Prenekatera ura truda in znoja je bila potrebna, da smo doživeli ta trenutek. Največje plačilo zame osebno in verjetno za vse nas pevce je, da smo sadove našega truda skupaj praznovali ob 5. obletnici pred polno stiško dvorano. Želim si in prepričan sem, da bomo še večkrat doživljali lepe urice ob petju. Hvala še enkrat vsem sponzorjem in prijateljem stiškega kvarteta.

DUŠAN:Čeprav niso še strnjeni vsi vtisi, moram reči, da sem z nocojšnjim večerom izredno zadovoljen. S ponosom ugotavljam, da je za nami zelo uspešnih pet let. Dokaz za to je današnja polna dvorana gostov iz, takorekoč, cele Slovenije, dve posneti kaseti, promocijska zgoščenka in veliko prijateljev doma in v tujini. Še posebej hvala vsem sponzorjem in prijateljem za čestitke ob obletnici. Obljubljam, da bomo v bodoče še boljši.

MARKO:Z dosedanjim delom smo lahko izredno zadovoljni. Veliko truda je bilo vložnega, tako za kaseti kot tudi za promocijsko zgoščenko, pa seveda tudi za pripravo in realizacijo tega jubileja. Hvala poslušalcem in tistim, ki nas podpirajo. Po svojih najboljših močeh se bomo trudili in delali na pevskem ustvarjalnem področju še naprej.

Na zdravje in veselo v naslednjih pet!

(KM)

KAKO BOMO LAŽE PREŽIVELI ČAS, KI NAM JE DAN

*Kdo je star in zmeraj mlad,
enim predolg, drugim prekratek?
(Ljudska, čas)*

Začeli smo novo leto in spet se malo bolj zavedamo, kako nam čas uhaja, kako hiti, zato bi bilo dobro najti kak recept o tem, kako bi ga bolje izkoristili.

"Najprej moramo upočasniti svoj tempo. Ne zavedamo se, kako hitro živimo svoja življenja ali kako velika je hitrost, s katero se ženemo. Mnogo ljudi v tej hitrosti uničuje svoje fizično telo, vendar je še bolj tragično dejstvo, da pri tem cefrajo tudi svojo dušo in duha..."

Tako ugotavlja v svoji knjigi Norman Vincent Peale Moč pozitivnega mišljenja, ki je poleg te ugotovitve polna koristnih napotkov za prijetnejše življenje. Da knjiga ni kak larifari, dokazuje dejstvo, da je izšla že v dveh milijonih

izvodov...

Še odstavek o sreči iz te knjige:

...Moja devetletna hčerka Elizabeta ve, kaj je sreča. Nekega dne sem jo vprašal: "Ali si srečna, punčka moja?"

"Seveda sem srečna," je odgovorila

"Si vedno srečna?" sem zopet vprašal.

"Seveda" je odvrnila. "Vedno sem srečna."

"In kaj te osrečuje?" sem hotel vedeti.

"Ne vem," je rekla, "le srečna sem."

"Nekaj mora biti, kar te osrečuje," sem sitnaril naprej.

"No, dobro," je odgovorila. "Povem ti, kaj je. Osrečujejo me moji prijatelji. Rada jih imam. Osrečuje me šola. Rada imam svoje učitelje. In rada hodim v cerkev. Rada imam verouk in svojega kateheta. Rada imam svojo sestro Marjeto in brata Ivana. Rada

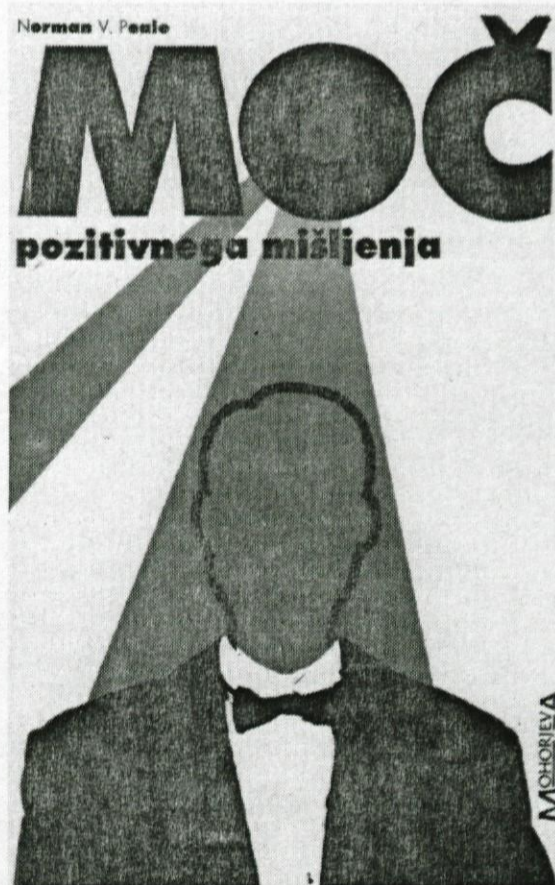
imam mamo in očeta. Skrbita zame, kadar sem bolna, imata me rada in sta dobra z menoj."

To je Elizabetin obrazec za srečo in v njem je vse...

Ob tem bi vam rada govorila še o knjigi Phila Bosmansa Sreča se skriva v tebi, vendar pa je najbolje, da jo kar vzamete v roke in začnete prebirati, saj je napisana izredno prijazno, z mnogimi kratkimi poglavji o težavah, ki nas tarejo. Le izdam naj vam, katera misel je meni najbolj ljuba:

"Imamo kaj praznovati: košček življenja, ki nam je preprosto podarjen: današnji dan."

Naj končam še s temi besedami: "Naj vam bosta opisani knjigi bogata knjižna dota vse leto, vse življenje!"

VRBA NAD TOLMUNOM

BESEDA O PESNICI MIHAELI ZAJC - JARC

Ob jubileju pesnice, pisateljice, zbirateljice krajevnega ljudskega izročila in kulturne delavke Mihaele Zajc-Jarc se uresničuje potreba, da se njene pesmi, ki so razpršene po raznih glasilih, izdajo v knjigi. Za to ja poskrbela Zveza kulturnih organizacij Grosuplje.

Pesnica, ki zdaj živi v Višnji Gori, se je rodila med prvo svetovno vojno, 12.8.1916, v Ljubljani kot najmlajša od štirih otrok. Njen oče Evgen Jarc je bil po študiju klasični filolog in slavist, bil je deželni in državni poslanec v stari Avstriji, v stari Jugoslaviji pa član mestnega sveta v Ljubljani, ljubljanski podžupan (1928 - 35) in urednik Kronike slovenskih mest (1936). Mati Marija Omahen je bila edina hči Mihaela Omahna, podjetnika in dedendolskega župana iz Višnje Gore.

Po končani gimnaziji je želela študirati umetnostno zgodovino, vendar je morala zaradi težav z vidom študij opustiti in se je zaposlila. Takoj po vojni se je preselila v izpraznjeno dedovo domačijo v Višnji Gori, si ustvarila družino in se posvetila novim nalogam. Nadaljevala je s kulturnim delom, s katerim je začela že prej ob tovarševanju z Vido Tauferjevo, Lily Novy, Asto Žnidaršič in s kulturnim krogom, ki se je ob začetku vojne shajal v njihovem stanovanju v Ljubljani. Pesniški ustvarjalnosti je dodala zanimanje za ljudsko izročilo in začela je opisovati zanimive like iz novega okolja. To delo je prikazano v dveh knjigah, v Duhanu iz Višnje Gore (ČZP Kmečki glas 1993) in računalniško razmnoženi zbirki, izdani v samozaložbi, Višenjski zimzelen (1996). Najpomembnejši delež v njenem literarnem ustvarjanju imajo pesmi. Izhajale so v Mohorjevem koledarju (1972 - 74), Novi Mladiki

(1972 - 74), Zborniku občine Grosuplje (1984, 1994), Družinski priliki (1973) in v časopisih (Dolenjski list, Naša skupnost, Višnjan). Nekajkrat je poskušala svoje pesmi urediti v zbirko. Tako je ob 500-letnici Višnje Gore pripravila šapirografsko razmnoženo zbirko Šopek (99 pesmi). Nato je začela misliti na novo zbirko Ob Višnjici, ki pa je ostala le v zasnovi in ni bila razmnožena. Ob razpisu tržaške Mladike za najboljšo zbirko neobjavljenih pesmi je pripravila računalniško razmnoženo zbirko Sonce odhaja (1995) in z njo dosegla drugo mesto.

Pričujoči izbor je narejen po gradivu iz omenjenih nenatisnjenih zbirk in objav v zgoraj navedenih glasilih, vendar pa poleg tega obstaja še drugo neobjavljeno gradivo, ki pa ni bilo upoštevano. Pesmi so razvrščene v šest skupin. V prvi skupini z naslovom Na stopnicah srca so pesmi, v katerih razmišlja o sebi, o pesniškem ustvarjanju, govori pa tudi o žalosti, bolečini, občutku odtujenosti, zlomljenosti in želji, da bi že vse minilo, da bi bolečina ponehala, pa tudi o pomiritvi z usodo ob pogledu na zgarane kmečke žene in si želi le še dobrote. V drugi skupini so pod naslovom Samo ena ptica zbrane ljubezenske pesmi. Izražajo širok čustveni razpon od prvega plahega ljubezenskega čustva do želje po zblizanju, resignacije, zavestnega umika. Sledi mu novo zrelo čustvo žene, ki kljub predanosti ohranja svoj svet, ob zavesti različnosti moškega in ženskega sveta.

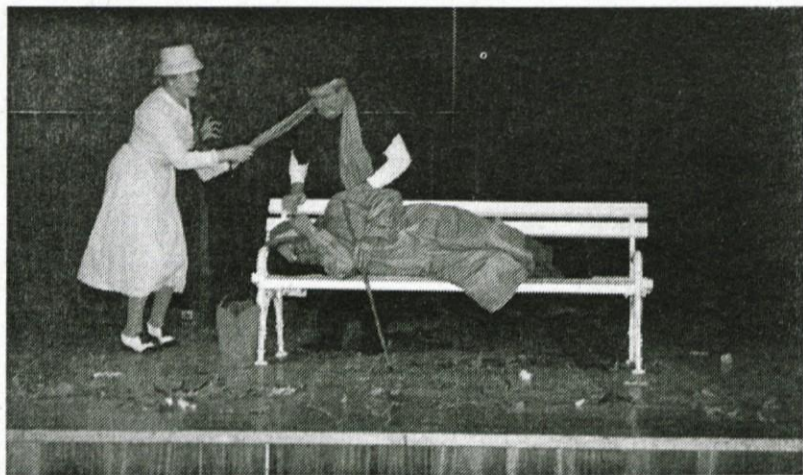
V tretjo skupino z naslovom Poleti, pozimi so uvrščene pesmi, v katerih prevladuje razpoloženje v naravi, ki zbudi v pesnici kak čustveni odziv ali misel. Tej skupini sledijo pesmi, ki se nanašajo na dom, družino, domače

MORALA BI PRIPOVEDOVATI

Morala bi pripovedovati o toliko rečeh, o ljudeh in njihovih stopinjah, o velikih stvareh. Morala bi prisluškovati nebu, da bi ponovila njegovo petje, kamnom, da bi rešila skrite besede, čuti bi morala vzdih živali in peruti dnevov, ki bi me nosile vsevprek. Poznala bi začetek. Ne preglasila bi ga divja reka v srcu.

okolje in imajo skupni naslov Domače ognjišče. Aktualne pesmi so združene v skupini Ta čas. Zajemajo širok lok problemov od vojne do današnjih dni. Pesničina generacija se je še mlada srečala s krvo in hudim trpljenjem. Iskala je pot iz grozot in zmot, se soočala z novimi tehničnimi pridobitvami, ki uničujejo naravo, naraven način življenja, in novimi maralnimi pogledi, ki ne upoštevajo vrednot. Na koncu so dodane pesmi Prijateljem. Rada ima ljudi, kulturna tovarišija ji je veliko pomenila in prijateljstvu je posvetila dosti časa. Zna pa priti naproti vsakemu človeku, mu obzirno prisluhni in najti zanj kaj prijaznega. Rada ima preproste ljudi in želi si, da bi jim bile njene pesmi razumljive. Rada ima tudi svoje domače okolje, svoj kraj, ki mu odpira vrata v svoje pesmi.

Ivanka Černelič

PRVA KLASA

Predstava, ki smo si jo številni obiskovalci imeli čast ogledati predzadnjega januarja v kulturnem domu Ivančna Gorica in ki so nam jo predstavili upokojeni dramski igralci Drame iz Ljubljane, ali kot je rekla gospa Lizi, tisti, ki pač več ne hodijo v službo, je bila žlahtno doživljeno posebnost vrste.

Gospa Iva Zupančič, gospoda Danilo Benedičič in Jurij Souček so odigrali tragikomično predstavo Prva klasa, katere tematika ostarelih, kljub družinam, kjer sicer po svoje skrbijo za njih, razen Lizi, ki svoje družine nima, pa so neskončno osamljeni in odstavljani, tudi našim krajem ni tuja in še kako prisotna. Žal je danes to problem nas vseh, tistih iz mesta in z dežele.

Še lani je bila predstava na rednem programu Drame in je, verjetno zaradi svoje aktualnosti, doživela (s to, v Ivančni Gorici), 180. ponovitev. Ko smo vprašali gospoda Danila Benedičiča, alias Lojzeta Slamo, ali bodo še nastopali, je dejal, da bo verjetno s predstavo v Stični naslednjo

soboto konec. Saj so se predstavili že skoraj po vsej Sloveniji (ena tretjina od 180 je bilo gostovanj) in tako je lahko tistim, ki predstave niso videli, žal še za eno resnico, ki se nam prej ali slej dogodi v življenju.

Kakorkoli že, bili so prva klasa.

Prva klasa, če lahko uporabimo ta naziv, pa je bil tudi Aktiv kmečkih žena oziroma njegova predsednica Tončka Erjavec, ki je organizirala obisk dramskih umetnikov in skoraj stoodstotno napolnila dvorano kulturnega doma. Vstopnice so prodajali kar po domovih in tako je prišlo na predstavo, ki je sicer nihče ni poznal ali vedel, za kaj gre, tolikšno število krajanov.

Dvorana kulturnega doma Ivančna Gorica je bila tako po dolgem, dolgem času spet polna. Profesionalni kulturni animatorji bi se lahko ob tem zamislili.

J.B.

NAROD NAŠ DOKAZE HRANI!

11. decembra 1996 smo bili v stiškem samostanu priče pomembnemu kulturnozgodovinskemu dogodku. Glavni urednik založbe Slovenska knjiga in urednik zbirke Monumenta Slovenica, univ. prof. dr. Martin Žnidaršič, je v navzočnosti opata dr. Antona Nadraha v Jegličevi dvorani zbranim povablencem predstavil angleško izdajo knjige univ. prof. dr. Nataše Golob Srednjeveški kodeksi iz Stične - XII. stoletje. Ta knjiga je že leta 1994 izšla pri založbi Slovenska knjiga, zdaj pa je, v sodelovanju z njo, izšla še v angleškem jeziku pri ugledni svetovno znani londonski založbi Harvey Miller Publishers. Predstavitve knjige sta se udeležila tudi oba angleška založnika, Harvey Miller in njegova soproga Elly. Knjiga, ki je bogato ilustrirana, z barvnimi in črno-belimi (pomanjšanimi) reprodukcijami rokopisov, je izšla v nakladi 500 izvodov.

Trajne in nevenljive zasluge za nastajanje dragocenih stiških rokopisov, ki v ničemer ne zaostajajo za podobnimi izdelki drugih samostanov v Zahodni Evropi, ima predvsem po vrsti drugi stiški opat Folknand, velik prijatelj znanosti in umetnosti. V stiškem samostanu ni organiziral le rednega bogoslovnega študija, ampak je ustanovil tudi vzorno rokopisno delavnico (skriptorij), iz katere so potem izšli številni znameniti rokopisi, okrašeni s prelepimi ilumi-

nacijami.

Danes se mnogo govori o tem, ali je rosno mlada država Slovenija že zrela za vstop v Evropo ali ne. Toda neizpodbitna resnica je, da smo bili Slovenci v Evropi oziroma vstrelci z njenimi najznamenitejšimi kulturnimi dosežki že v 12. stoletju, torej tedaj, ko se evropskim ljudstvom o kakšnem združevanju še sanjalo ni! In prav naša častitljiva Stična je s svojimi umetelnimi rokopisi jasen dokaz za to trditev.

Pa še nekaj! Zdajšnja monografija umetnostne zgodovinarke, univ. prof. dr. Nataše Golob o srednjeveških stiških rokopisih zagotovo ni njena prva in zadnja knjiga na to temo. Ker je takšnega gradiva še precej, lahko čez nekaj let upravičeno pričakujemo še kakšno knjigo te prizadevne slovenske znanstvenice.

Vojan T. Arhar

VOKALNEMU KVARTETU STIČNA OB JUBILEJNI 5. OBLETNICI

Viš ga kosa, mlad'ga ptiča, ki je v muz'ki od hudiča! Naj bo sonce ali luna, ni pod nebom bojš'ga kljuna. Ko zažvižga melodijo, srca v zvokih se topijo.

Kdo so pevci, fantje štirje? Glej jih, stiške mušketirje! Pravimo jim mojstri kosi, slava jih po svetu nosi, saj glasovi jasni, čisti, so iz naše hoste listi!

Vojan T. Arhar

RAZPIS ZA SESTAVLJALCA KRIŽANK

Uredništvo Klasja prosi za pomoč pri oblikovanju kratkočasne strani. Rabimo namreč sestavljalca križank. Ta naj bi enkrat mesečno sestavil križanko, ki bi pokrivala 1/4 strani v Klasju, v križanki bi naj bilo nekaj krajevnih posebnosti ipd. Kdor bi sodeloval, naj se javi po telefonu na uredništvo Klasja.

Če se bomo dogovorili, boste z urednikom podpisali pogodbo.

Ob premieri na šentviški šoli

Župan s šopkom "za Piko" običal pred ivanškimi zapornicami

Ta dan so imeli s kulturo (8.2.) vsi zelo veliko opraviti. Seveda je največ nalog v tej smeri, kot se tudi spodobi, imel naš župan. Tako se je tudi zgodilo, da je s podelitve Jurčičevih priznanj moral priti še na premiero Pike Nogavičke v šentviški šoli, vendar je s šopkom za režiserko Polono običal pred ivanškimi zapornicami.

Sicer pa je, naj mu povemo, zamudil imenitno predstavo na svoji šoli, ki so jo pripravili otroci 4.a razreda pri projektu Polone Rus, Pojdimo se gledališče. Imenitni so bili v svojih vlogah: Andreja Fortuna kot Pika Nogavička, Maja Golf kot Anica, Luka Rus kot Tomaž in še kar vsi otroci po vrsti, nastopali so namreč vsi. Tudi Polona jih je pohvalila, češ, takega razreda ne dobiš vsako leto.

Zaenkrat jim čestitamo, že zaradi tega ker so uspeli do zadnjega koticke napolniti šolsko avlo, kaj več o sebi in igri pa bodo poročali, ko bo njihov projekt dokončno zaključen.

Ah, ja, še to - župan in ravnatelj Jernej je poskrbel za pogostitev.

Ksenija

NOVOLETNO ROMANJE V STUTTGART

Vedno znova se sprašujem, kaj privabi mlade, da se odločimo odpraviti na romanje v času novoletnih praznikov, ko vendar termometer zunaj praviloma kaže krepko pod ničlo in ko se ti mraz zajeda v telo, kljub toplim oblačilom. Če k temu prištejemo še to, da moraš biti prilagodljiv, računati na utrujenost, saj veliko hodiš, na lastno iznajdljivost, da se ne izgubiš, na improvizacijo, na hrano v konzervah in na nepopisno gnečo na metrojih in pri razdeljevanju hrane, saj na romanju nisi sam, ampak le eden od 70 tisočih, kolikor nas je bilo letos v Stuttgartu, na spanje po šolah, župniščih in družinah, no, in če z vsem tem računaš in si pripravljen vzeti s seboj še vrečo dobre volje, da te malenkosti in organizacija ne vržejo s tira, potem si pripravljen za na pot in na cilju nisi ne presenečen ne razočaran.

Pa to so le obrobne težavice, s katerimi se prav posebej ni ukvarjalo 2040 mladih iz vse Slovenije, ki smo se srečanja udeležili. Bolj pomembno je bilo, da smo bili tam, da smo tistih pet dni čutili, da smo člani neke svetovne skupnosti in da tako mislijo tudi mladi iz drugih držav, ki so se tega romanja udeležili. Na pot smo se odpravili 27. decembra ob šesti uri zvečer izpred stiškega samostana, ustavili pa smo se še na Brezjah, kjer smo imeli mašo. V Stuttgart smo prispeli ob peti uri zjutraj.

Tradicionalno je, da ima vsaka država v gostujočem mestu svoj zbirni center, kjer mlade razdelijo po župnijah. Štirinajst iz našega avtobusa številka šest v zasedbi: pater Branko, Matej, Viktor, Irena, Dragica, Roman, Tina, Saša, Tatjana, Valerij, Ana, Martin, Robert in Petra so nas napotili v katoliško župnijo Maksimiljana Kolbeja (katoliško poudarjam zato, ker je večina župnij v Stuttgartu protestantskih). Ker smo bili eni prvih, ki smo prišli na cilj (do pol enajste dopoldne smo že vsi Slovenci dobili nastanitev in zato smo domov odšli zadnji), nas v tej župniji

ob pol osmih ni še nihče pričakoval. Začeli smo modrovati, kaj naj storimo, potem pa sta se Robert in Valerij odločila, da poiščeta našo kontaktno osebo. Moram priznati, da smo jih spravili kar malo v zadrego, kajti resnično niso pričakovali, da bomo tako zgodnji. Po kratki predstavitvi sebe in naše dežele (prijetno so bili presenečeni nad tem, da je vsak od nas govoril vsaj še en tuj jezik - to nam je olajšalo komuniciranje v pogovornih skupinah) je bila začetna zadrega odpravljena. V župniji so nas nekatere nastanili pri družinah, nekateri so bivali v Ekumenskem centru in v študentskih apartmajih (stanovali smo namreč blizu stuttgartske univerze), pater Branko pa je bil gost domačega župnika. Lahko rečemo, da smo bili z nastanitvijo zelo zadovoljni.

V župniji so nam pripravili program; pripravljala skupina pod vodstvom Martina Lunga in Angelike Halbmann je svoje delo vzela zelo zares. Naš delovni dan v župniji je bil sestavljen iz jutranje maše ob sedmih (imeli smo tudi slovensko mašo), jutranjih molitev in pogovornih skupin z gosti. Z jutranjimi molitvami in nedeljsko mašo so si naši gostitelji dali kar veliko opraviti, saj smo imeli animatorji skoraj vsak večer sestanek, kakšen naj bi bil njihov potek naslednji dan. Edino ti večerni sestanki, ki

so se praviloma zavlekli krepko čez polnoč, so animatorjem načelnjali živce.

V župniji smo bili skupaj s Katalonci, Poljaki in Slovaki. V jutranji molitvi smo sodelovali vsi, in sicer tako, da smo prošnje in molitve brali v svojem jeziku, peli pa smo tezejske kanone, po možnosti tudi v slovenskem jeziku, saj smo se na koncu izkazali kot resnični ambasadorji svoje dežele. Vsaj trudili smo se, in upam si trditi, da smo tudi vsem, ki so se teh pet dni družili z nami, temeljito obnovili znanje zemljepisa. Po molitvah so sledile pogovorne skupine z gosti. Poslušali smo predavanje o medsosovski pomoči in o problemih s pridobitvijo azila. Pogovor v skupinah pa se ni vrtel le okoli teh dveh tem, ki so nam ju pripravili gostitelji, ampak je bil le iztočnica za pogovor o vseh drugih zadevah, ki zadevajo mlade. Pogovorne skupine so sestavljali mladi iz različnih držav, v naši župniji so bili to Katalonci, Slovaki in Poljaki, kot sem že omenila, skupine pa so bile sestavljene glede na to, kateri jezik je kdo obvladal. Skupine so bile v spoznavanju bolj ali manj uspešne, vsak pa se je po svojih najboljših močeh trudil, sogovorniku razložiti, kar ga je zanimalo, pa čeprav si je moral pri tem pomagati tudi z rokami.

Še zadnje slovo od naših gostiteljev pred povratkom domov

Stuttgart - Altes Schloss

Primerjali smo na primer državne ureditve, možnosti za študij v različnih deželah, govorili smo o veri in vernih v svoji deželi, peli, si izmenjali naslove, predvsem pa smo utrjevali prijateljstva, ki smo jih sklenili v tistih dneh. Jutranjih in dopoldanskih dejavnosti v župniji smo se vsi radi udeleževali. Sledilo je kosilo v Killesbergu, ki ni bilo nič drugačno kakor povsod, kjer so taka srečanja; žemlja, konzerva sira ali paštete in sadje. Killesberg je del mesta, ki ima ogromen kompleks hal, v katerih sicer prirejajo razstave, nam pa so tu pripravili opoldanske in večerne molitve. Večerja je bila topla: pogreta konzerva, žemlja, sadje, piškoti in jogurti, bila pa je tudi zaslužena, saj si porabil do Killesberga zaradi gneče kar uro in pol (če ne bi bilo gneče, bi se vozil 20 minut), pa se nad tem ni nihče pritoževal, saj je bilo časa več kot dovolj, pa še na postajah metroja smo lahko peli.

Večerne molitve so imele poseben čar. Vsaka nacija je imela v Killesbergu svoj del hale, kjer smo se utrujeni od hoje in celega dne posedli na blazine in stolčke, ki smo jih prinesli s seboj, in se umirili. Poslušali smo pevski zbor v mednarodni zasedbi. Slovenci smo imeli prav tako kot drugi narodi tudi svojo solistko in prevajalko. Molili smo za mir v svetu in se spraševali, zakaj je na Zemlji toliko vojn, gorja, sovraštva in ali bomo mi,

mladi, ki smo se zbrali na tem romanju, lahko kaj pripomogli k temu, da se ta nesmisel konča. Tezejski kanoni, ki smo jih prepevali vsak v svojem jeziku, so vodili naše misli.

Novo leto smo pričakali v župniji, v skupni molitvi in premissljevanju. Mirno in dostojanstveno smo se v tišini - tako smo se dogovorili - poslovili od starega leta, v osebni molitvi v novem letu pa smo sebi in svojim bližnjim, prav tako pa v mislih tudi vsem ljudem na svetu, zaželeli miru in vsega dobrega.

Po novoletni molitvi so nam gostitelji pripravili novoletno zabavo, vsaka nacija pa se je predstavila tudi s svojo točko, v kateri smo z veseljem vsi sodelovali. Prvega januarja smo imeli še poslovilno kosilo pri družinah, ob šestih zvečer pa smo zapustili Stuttgart.

Imeli smo se zelo lepo, gostitelji so se zares potrudili, tisti, ki smo se udeležili že več takšnih romanj v različnih državah, smo bili enotni, da smo se tu najbolje počutili. Upam si trditi, da smo zapustili lep vtis, saj so se od nas na avtobus prišli posloviti prav tisti, katerim smo hvaležni za dobro počutje - Angelika in Martin ter župnik župnije, ki nas je tako lepo sprejela.

Petra Bahorič

Lado Kutnar AFRIKA V MOJH OČEH - 1. del

Reportaža s popotovanja po zahodni Afriki, od tropskega pasu proti Sahari

Ko smo po dobrih šestih urah leta iz Pariza proti jugu izstopili iz letala, smo se kmalu zavedli, da smo v svetu, ki je povsem drugačen, kot smo ga navajeni. Že pogled iz višine okoli desetih kilometrov nas je počasi pripravil na afriško drugačnost.

Let od Pariza proti Slonokoščeni obali ti da zanimivo podobo zahodnega dela afriške celine. Ko je avion počasi (vse je relativno, ko si daleč nad trdnimi tlemi) preletel Sredozemsko morje, sem že iz velike oddaljenosti začutil to skrivnostno zemljo. Kmalu so z obzorja izginile posamezne zelene zaplate, ki pričajo o človekovi borbi z neusmiljenim širjenjem puščave, in se je pred očmi prikazala le neskončna, rdečkasta peščena barva. V enotni, opečnato rdeči Sahari so tu in tam vidne le oblike, podobne okostenelim krempljem. Drevesasto razvejane sledi v pesku lahko iz take višine pripišemo le občasnim ali nekdanjim vodnim tokovom. Oko lahko poleg široke puščave zazna le modrino brezkončnega neba. Po dobrih dveh tretjinah poleta ponovno uzreš posamezna drevesa, ki so vse gostejša proti jugu. Zelena barva je vse bolj prevladujoča. Tako redki savanski gozd počasi preide v bolj ali manj ohranjene tropske gozdove.

NA TRDNIH TLEH

Ko smo se že v večernem mraku približali trdnim tlem, je bilo to zelenilo tropskega pasu še kako sveže, saj je bilo oprano od ene zadnjih ploh umikajoče se deževne dobe, ko pa smo pomolili nos iz letala, je ta občutek večerne svežine kmalu zamrl. V prvem hipu smo bili prepričani, da je visoka temperatura posledica razgretih airbusovih motorjev. Vendar, ko so se temu občutku pridružile še nekakšna zatohla vlažnost in potne srage na čelu, smo dokončno vedeli, da smo v tropskem pasu. Kar naenkrat je bila okoli nas množica temnopoltih ljudi, in kar nisem mogel dojeti, da sem res tu.

Prvi hip, ko smo izstopili iz letališke zgradbe, se kar nisem mogel znajti. Iz množice potnikov, vsiljivih taksistov in prosjakov nisem mogel razbrati, kdo je naš vodič in kdo ne. Vsi so se mi zdeli tako podobni. Kar nekako pomirjenega sem se počutil, ko smo se strpali v nekakšen minibus (za okoli 15 ljudi). Čeprav je bila pločevina povsem pregreta, smo se počutili vsaj varne pred vsiljivci, ki so v nas videli le priložnost za kratkotrajno rešitev svoje eksistence.

ABIDJAN - MESTO NASPROTIJ

Ko smo se v večernih urah pognali v val prometa, sem pomislil: "Ali je to res Afrika?". Počasi smo drsli po široki cesti in se čudili gneči pločevine. Široka, večpasovna avenija ni mogla pogoltniti vse te množice avtomobilov. Spraševali smo se, ali je to običajna slika abidjanskih cest. Naši spremljevalci so nam razložili, da je to povsem normalno za petek zvečer, ko se ljudje vračajo z delovnih mest proti domu. Visoko nad našimi glavami so se proti nebu stegovale stolpnice z vsemi mogočimi kričečimi reklamami zahodnega sveta. Ob cesti smo srečevali in prehitevali mnoge večerne joggerje, ki so se bolj malo menili za vročino.

Kmalu se jim je pridružil tudi eden od naših vodičev. Pa ne zaradi mode, temveč zgolj zaradi fiziološke potrebe. Kar med počasno vožnjo je izskočil iz kombija in tik ob robu ceste brez posebne zadržanosti potešil malo potrebo. Čez čas je priteknel za našim kombijem in spet uporabil tehniko "letečega vstopanja".

V soju luči sem si na eni strani ceste ogledoval "Plateau" (del mesta Abidjan), z vsemi bleščočimi nebotičniki, z mogočno katedralo v obliki stiliziranega slona s privzdignjenim rilcem, in na nasprotni strani mogočen hotel Ivoire. Vse te prihajajoče slike se mi sploh niso vklapljale v predstavo o Afriki, ki sem jo prinesel od doma.

Potem pa je le počasi prihajala tista prava podoba. Ob cesti sem uzrl prve afriške ženske, ki so na glavah tovorile različne stvari: sadje, pridelke, drva...

Že naslednji dan sem se srečal s tisto pravo Afriko. Nekateri predeli velemesta so najbolj podobni našim romskim, barakarskim. Ne, pravzaprav je vse skupaj še veliko bolj revno. Človeška bivališča so največkrat zgrajena iz kolov, ki nosijo streho iz

palminih listov. Palmine listi so v tistih krajih pomemben gradbeni element, saj poleg strehe služijo tudi kot stena ali kot talna obloga. Tako zračna bivališča si res lahko privoščijo zaradi mile klime, saj so se temperature v tistih poznooktobrskih nočeh gibale blizu tistim, ki so značilne za poletne dni v naših krajih.

Se nadaljuje!

Značilna afriška podoba - ženska s tropskimi sadeži na glavi

(foto: L. Kutnar)

Tradicionalni lučarski novoletni slalom

TOKRAT LE ZA OGREVANJE

Tudi letos so lučarski smučarji pripravili tradicionalni novoletni slalom. Čeprav jim je bila letošnja zima s snegom kar naklonjena, so imeli dovolj dela, da so smučišče dobro pripravili. Pri tem so sodelovali skoraj vsi vaščani, posebno šolarji.

Težava je bila le ta, da za trening ni bilo niti časa niti možnosti. S snežno odejo so morali varčevati, ker le ni bila tako debela in tako utrjena, da bi pred tekmovanjem prenesla množico smučarjev.

Obisk na tekmovanju je bil kar dober, saj je nastopilo več kot 30 tekmovalcev v 4 starostnih kategorijah.

Če smo bili prejšnja leta vajeni, da so tekmovali le domačini, se zdaj tekmovanja udeležuje vse več smučarjev iz drugih krajev občine in celo izven nje.

S tekmovanja je v živo poročal tudi radio Zeleni val. Prav navzočnost direktorja radia, gospoda Peterke, pa je porodila idejo, da bi organizirali še veleslalom pod sponzorstvom Zelenega vala.

Rezultati:

Moški do 15 let

1. Dušan Turk - Lučarjev Kal
2. Darko Berčon - Lučarjev Kal
3. Tomo Mandel - Lučarjev Kal

Moški od 15 do 30 let

1. Rok Trnovšek - Podboršt
2. Brane Remic - Št. Jurij
3. Silvo Mandelj - Lučarjev Kal

Moški nad 30 let

1. Jože Slak - Medvedjek
2. Avguštin Rus - Dob

Ženske

1. Simona Hočevnar - Potok
2. Albina Podobnik - Lučarjev Kal
3. Maja Ceglar - Ivančna Gorica

Najtežjo nalogo pri pripravi smučarske proge, to je teptanje snega, so opravili lučarski šolarji.

Odbojkarice zaključile lanska rekreativna tekmovanja

V telovadnici v Šentvidu pri Stični se je konec decembra končalo še zadnje v seriji občinskih in medobčinskih rekreativnih tekmovanj. Šest ženskih ekip iz občin Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica je sodelovalo na medobčinskem prvenstvu v odbojki in prikazalo dopadljivo igro. Naši ekipe sicer nista blesteli, a vendar je ekipa Gimnazije iz Ivančne Gorice zasedla zelo dobro 3. mesto.

Rezultati tekmovanja:

ŠD GROSUPLJE - GIMNAZIJA	2 : 0	(4,1)
OK GROSUPLJE - DOBREPOLJE	2 : 0	(6,7)
GROSUPLJE MLADE - ŠENTVID	2 : 1	(-12,4,8)
GIMNAZIJA - DOBREPOLJE	2 : 0	(8,10)
ŠD GROSUPLJE - GROSUPLJE MLADE	2 : 0	(9,14)
ŠENTVID - OK GROSUPLJE	0 : 2	(3,3)
GROSUPLJE MLADE - GIMNAZIJA	2 : 0	(14,8)
OK GROSUPLJE - ŠD GROSUPLJE	2 : 0	(9,9)
DOBREPOLJE - ŠENTVID	2 : 0	B.B.
GROSUPLJE MLADE - OK GROSUPLJE	2 : 1	(-7,7,5)
GIMNAZIJA - ŠENTVID	2 : 0	B.B.
ŠD GROSUPLJE - DOBREPOLJE	2 : 0	(14,8)
OK GROSUPLJE - GIMNAZIJA	1 : 2	(-16,12,14)
ŠENTVID - ŠD GROSUPLJE	0 : 2	B.B.
DOBREPOLJE - GROSUPLJE MLADE	0 : 2	(7,7)

KONČNA LESTVICA

1. ŠD GROSUPLJE	5	4	1	8 TOČK	8 : 2	(+6)
2. GROSUPLJE MLADE	5	4	1	8 TOČK	8 : 4	(+4)
3. GIMNAZIJA	5	3	2	6 TOČK	6 : 5	(+1)
4. OK GROSUPLJE	5	3	2	6 TOČK	8 : 4	(+4)
5. ŠD GROSUPLJE	5	1	4	2 TOČKI	2 : 8	(-6)
6. ŠENTVID	5	0	5	0 TOČK	1 : 10	(-9)

Športni pozdrav!

Urednik

Lučarsko zelenovalski veleslalom

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS

Čeprav kratka, proga ni bila niti tako lahka. Že prva »grbina« je marsikomu delala težave

Priprave na veleslalom, pod pokroviteljstvom Zelenega vala, so lučarski organizatorji vzeli zelo resno. Še dobro, da je bilo tako.

V nedeljo, 19. januarja se je na Lučarjevem Kalu kar trlo ljudi. Že samo tekmovalcev je bilo le nekaj manj kot 100. Prišli pa so tudi radovedneži. Našteli so več kot 100 avtomobilov. In organizatorja je treba pohvaliti. Za vse je bilo dovolj parkirnih prostorov.

Tekmovanje je bilo sicer mišljeno kot srečanje smučarjev občine Ivančna Gorica, pa so prišli tudi iz sosednjih občin, celo iz Ljubljane.

Tako številni obisk je dal organizatorjem novega poleta. Za naslednje leto, morda že za letos, če bo sneg, načrtujejo posodobitev proge in vlečnice. Pripravljajo tudi tepalec za sneg. Razmišljajo pa tudi o

tekaški progi, ki naj bi potekala od Lučarjevega Kala, po nekdanji Rimski cesti, do Kitnega Vrha ali pa še naprej.

Načrti so veliki, saj se zavedajo, da je to pravzaprav edino kolikor toliko urejeno smučišče v občini. Zadnji dve zimi pa sta bili tudi kar bogati s snegom. Upajmo, da bo vsaj tako tudi vnaprej.

Tekmovanje, ki je potekalo na podaljšani progi, si je ogledal tudi ivanški župan Jernej Lampret. Podelil je priznanja najboljšim in v priložnostnem nagovoru pohvalil organizatorje.

Glavni pokrovitelj Radio Zeleni val pa je del tekmovanja prenašal v živo.

A.A.

Rezultati

Ženske do 14 let:

1. Maja Ceglar - Ivančna Gorica
2. Tanja Kralj - Ivančna Gorica
3. Janja Kralj - Muljava

Ženske od 14 do 25 let

1. Špela Pušlar - Ivančna Gorica
2. Urška Lampret - Muljava
3. Maja Zupet - Zeleni val

Ženske od 25 let dalje:

1. Simona Hočevnar - Potok
2. Albina Podobnik - Lučarjev Kal
3. Olga Perpar - Škoflje

Moški do 14 let

1. Dušan Turk - Lučarjev Kal
2. Tomi Mandelj - Lučarjev Kal
3. Mitja Fortuna - Pokojnica

Moški od 14 do 20 let

1. Damijan Svetin - Leščevo
2. Vinko Fortuna - Lučarjev Kal
3. Janez Kokole - Polica

Moški od 20 do 35 let

1. Miran Zevnik - Dobropolje
2. Marjan Čebular - Vir pri Stični
3. Matej Lampret - Muljava

Moški od 35 let dalje

1. Janez Kastelic - Račna
2. Milan Kralj - Ivančna Gorica
3. Srečo Vidic - Grosuplje

Tekmovalcev se je kar trlo, bilo jih je skoraj 100. Pokazalo se je, da posebno mladim manjka smučarskih tekmovanj

Pokrovitelji so na koncu skušali izpeljati tekmovanje na traktorskih zračnicah, pa se je kmalu izkazalo, da je ta »panoga« lahko tudi nevarna. Prekinili so s tekmovanjem.

Našim najboljšim športnikom zaslužena priznanja

21. 12. 1996 smo na Krki v organizaciji ŠD Krka in ZŠO Ivančna Gorica podelili priznanja najboljšim športnikom naše občine za leto 1996. Ker je na predsedstvo Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica prispelo kar precej predlogov, smo na 7. seji, ki je bila 9. decembra, izbrali tiste, ki so si to najbolj zaslužili. In kateri so to?

V kategoriji dečki je to Tomaž Rous, atlet iz ekipe OŠ Stična, v kategoriji deklice Simona Okorn, atletinja iz ekipe OŠ Stična, v kategoriji mladink in mladincev Vesna Kralj, članica Karate kluba Ivančna Gorica in v kategoriji članov in članic Jože Gačnik, igralec malega nogometa ekipe El. Rogič.

Za najboljšo šolsko ekipo je bila proglašena štafeta tekačev 4 x 100 metrov OŠ Stična v postavi: Tomaž Rous, Marko Zajc, Marko Vodušek in

Gregor Jordan.

Najboljša članska ekipa pa je bila v preteklem letu ekipa motokrosistov AMD Šentvid pri Stični v postavi: Alojz Fortuna, Borut Koščak in Andrej Rus.

Posebna priznanja za lepe športne dosežke v letu 1996 pa so dobili še:

Matic Erčulj, Leon Oven in Martin Arko, učenci OŠ Stična, Ivo Drole, član Rokometnega kluba SVIŠ, in Gregor Kastelic, član Karate kluba Ivančna Gorica. Priznanja so dobila tudi društva oz. klubi: Nogometni klub Ivančna Gorica, Strelska družina Sonja Vesel, AMD Šentvid pri Stični za jubilejno 50 - letno delo in Kajakanu sekcija ŠD Krka za 20. tradicionalni spust po reki Krki.

To pa še ni bilo vse, saj smo podelili še pokale za najboljše, ki so tekmovali na raznih občinskih in medobčinskih

športno-rekreativnih prvenstvih. Ker jih je kar precej in ker smo o njihovih uspehih v Klasju že poročali, jih ne bom ponovno predstavljal, kar pa ne pomeni, da ne cenim njihovih uspehov. Če so res dobri, ne bo preteklo veliko časa, ko bodo v Klasju zopet omenjeni!

Prireditev, ki je bila v naši novi občini prvič, je lepo uspela, za kar gre zahvala predvsem ZŠO Ivančna Gorica in ŠD Krka, ki sta jo organizirala, ter tudi »kulturnikom« s Krke in Šentvida pri Stični, ki so nam lepo popestrili večer. Podobnih prireditev si še želimo in upamo, da bomo za leto 1997 lahko podelili priznanja še več športnikom, tudi tistim, ki smo jih v letu 1996 morda nenamerno izpustili, pa bi si priznanje zaslužili.

Simon Bregar

ŽE TRADICIONALNO 19. SANKUKAI KARATE TEKMOVANJE

Karate klub Ivančna Gorica prireja že 19. sankukai karate tekmovanje, ki bo 16. 2. 1997 v telovadnici ŠC Ivančna Gorica ob 15. uri. Lani smo tekmovanje izpeljali brez težav in lahko se pohvalimo, da si ga je ogledalo veliko gledalcev. Trudimo se, da bi bilo letos še bolj zanimivo in atraktivno in upamo, da nam bo to tudi z vašo pomočjo uspelo.

Tekmovalci se bomo pomerili v športnih borbah, katah in ippon kumiteju. Med posameznimi finalnimi borbami boste pričali atraktivnim in drznim demonstracijam mojstrov karateja in članov KK Ivančna Gorica. Demonstrirali bomo različne vrste samoobrambe z orožjem, proti več nasprotnikom itd., najzanimivejše pa bo gotovo lomljenje opek z golo roko in lomljenje opek z macolo na pleksusu našega demonstratorja.

Tekmovanje bo neposredno prenašal RADIO ZELENI VAL in

ob tej priložnosti se njegovim sodelavcem zahvaljujemo za vso pomoč in zaupanje.

Letošnje tekmovanje bo nekaj posebnega, saj letos praznujemo 20-letnico delovanja KK Ivančna Gorica. Ob tej priložnosti bomo na tekmovanju podelili priznanja najzaslužnejšim članom in posameznikom, ki nam že mnoga leta pomagajo pri pripravi in izpeljavi tekmovanja.

Vse tiste, ki bi se radi naučili karateja, storili nekaj za svoje telo, držo, kondicijo in posvetili nekaj uric samim sebi, vabimo, da se nam pridružite. Vpišete se lahko vsak torek in četrtek od 18. do 19. ure v telovadnicah ŠC Ivančna Gorica in OŠ Šentvid pri Stični, vse do 25. februarja 1997. Pridružite se nam lahko vsi, starejši od 7 let.

Vesna Kralj

MLADI STRELSKI UPI

Kdor se je, ta žanje, pravi stari rek. Res je: strelska družina Sonja Vesel iz Ivančne Gorice žanje prve uspehe svojih mladih tekmovalcev.

Komaj dobro leto je tega, kar so začeli prihajati v strelsko kočjo s petsto tolarji za članarino in s fotografijo za strelsko izkaznico. Boječe so vzeli v roke zračno puško in se čudili, kako da ne zadenejo krogov v tarči.

Vztrajno delo z njimi, predvsem pa njihov resen pristop ter redna

udeležba na treningih (le-ti potekajo trikrat tedensko) so odlike, zaradi katerih so se že po enem letu pokazali dobri rezultati, čeprav vemo, da se dober strelec ne razvije prej kot v štirih do petih letih.

V sezoni 1996/97 nastopamo v ligi ljubljanske regije z dvema ekipama dečkov (v ekipi je tudi deklica Špela, ki se enakovredno kosa s svojimi vrstniki).

Za ilustracijo naj zapišem rezultate

s prve tekme v letošnjem letu v Ljubljani, ko je naša prva ekipa v postavi Ludvik Koščak, Ivo Pevec, Matjaž Steklačič in Marko Vencelj zasedla drugo mesto s 645 krogi, takoj za ekipo Olimpije.

Ali to pomeni, da bo ob koncu sezone klubska vitrina "težja" še za en pokal?

Upajmo. Pustimo se presenetiti.

M. D.

MEDNARODNA TEKMA KOŠARKE NA VOZIČKIH V ŠENTVIDU PRI STIČNI

V nedeljo, 12. januarja 1997, sta se na prijateljski tekmi v telovadnici OŠ Šentvid pri Stični srečali ekipi društva paraplegikov ljubljanske regije in Furlanije iz Italije. Tekmovalci iz Italije so s svojimi sorodniki prispeli z osebnimi avtomobili že uro pred začetkom tekme. Tako se je vseh petindvajset članov italijanske ekipe zapeljalo tudi skozi Šentvid in si ogledalo naš kraj, nad katerim so bili prijeto presenečeni.

Točno ob 15. uri pa smo začeli tekmo. Igrali smo trikrat po dvajset minut. Tekma se je začela zelo trdo. Ekipa iz Italije naj bi bila po predvidevanjih boljše. Vendar je naša ekipa kmalu strla odpor Italijanov in

prvi del zaključila z zmago. Drugi del tekme smo začeli suvereno in obdržali minimalno prednost. V tretjem delu pa se je že čutila napetost na obeh straneh in obe ekipi sta se pripravljali na zaključni napad za končni rezultat. Zmagala je naša ekipa, ki je italijansko premagala po zadnjem delu pressing igre z rezultatom 63 : 56.

Po tekmi sta se obe ekipi v prijateljskem duhu odpravili proti gostišču Jap, kjer nas je čakala zelo dobra in okusno pripravljena večerja z odlično postrežbo. Med pogovori s kolegi iz Italije, ki so bili navdušeni nad našo pokrajino in bi se še radi vrnili v naš del Slovenije, smo izvedeli, da so jih presenetile tudi

zelo dobro spluzene ceste in dostop do javnih objektov. Po izmenjavi mnenj smo se razšli vsak proti svojemu domu v upanju, da se na jesen spet srečamo v našem kraju. Spomladi pa gre naša ekipa na gostovanje k njim.

Na koncu tega utrinka bi se rad v imenu vseh tekmovalcev in spremljevalcev zahvalil ravnatelju OŠ Šentvid pri Stični Jerneju Lampretu, ki nam je omogočil uporabo telovadnice. Prav tako pa gre zahvala tudi Stojanu Dremlju za njegovo nesebično pomoč pri izvedbi omenjene tekme.

Dane Kastelic

TOPLO SPREJETI

Ko se je leto 1996 poslavljalo, smo imeli učenci 2. razreda OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični naravoslovni dan. Obiskali smo lovski dom v Šentpavlu. Tja nas je hišnik peljal kar s kombijem. Pri lovskem domu nas je prijazno sprejel lovec Dušan Puš. Povedal nam je veliko zanimivega o lovstvu. Lovci niso samo ubijalci divjadi, kot nekateri mislijo, ampak ji tudi pomagajo, predvsem v dnevi, kakršni so sedaj. Na krmišča ji polagajo hrano in opozarjajo ljudi na pse, ki jo neusmiljeno morijo. Naseljujejo pa tudi vrste, ki jih pri nas skoraj ni več (fazane, jerebice). Razkazal nam je tudi lovski dom. Z zanimanjem smo so ogledali veliko trofej in nagačenih ptic. Posebna pozornost je veljala glavi divjega prašiča.

Za konec smo si lahko natančno ogledali lovsko opremo. Zvedeli smo, čemu služi kateri kos. Lovcu smo se zahvalili in jo kar peš mahnili nazaj v šolo, kjer smo nadaljevali delo.

Vida Kastelic

POZDRAVI Z RAKITNE

(20. 1. - 1. 2. 1997)

Otroci vrtca Marjetica iz Ivančne Gorice vam pošiljamo lepe pozdrave z Rakitne, kjer smo na zimovanju. Da nam ne bi bilo preveč dolgčas po mamicah in očkih, imamo s sabo svoje najljubše igrače. Takole jih stisnemo k sebi pred spanjem.

Tudi otroci vrtca Miška iz Stične vam pošiljamo lepe pozdrave v upanju, da je pri nas še kaj snega in da bomo lahko pridobljeno smučarsko znanje še letos dobro izkoristili.

Ob rob neke smrti

S pričetkom novega leta, za katerega smo si vsi nazdravljali in zaželeli svojim bližnjim in tistim, ki nam niso tako blizu, skratka vsem, ki smo se z njimi srečevali v tem prednovoletnem vzdušju, veliko zdravja in sreče in sploh vsega, kar si lahko zamislimo ob takem trenutku. Skratka, vse naj. Tudi On je bil deležen vseh teh upanj in želja: pa zdravja, pa sreče (sreča, kako zlahka izrečemo to besedo, pa niti ne pomislimo, kaj je to!).

Pa je umrl. Nenadoma. Nepričakovano. Res? Vsi, ki smo ga poznali, smo vedeli, da je bolan. Hudo bolan. Pa vendar. Stal je pred nami, živ, pokončen, načet od težke bolezni, pa vendar je bil, On. Ta On ima ime, Miha. Poznali so ga vsi iz bližnje in daljnje okolice. Njegova hiša sredi vasi je bila »postojanka« za žejne kozarca piva ali česa drugega. Žejne tudi klepeta, ne le pijače, žejne kratkega klepeta na poti s težkega kmečkega opravila. Njegova vrata so bila vedno odprta, ob vsaki uri. Bil je vedno pripravljen prisluhniti vsakomur, mu dati nasvet, če ga je potreboval, uteho ali dati poduk. Vsega tega je bil sposoben.

In kar nenadoma, brez napovedi, brez dolgotrajnega ležanja na postelji, je ta, direktor kmečkega turizma, kot so ga v šali ali pa tudi zares, poimenovali, zaprl svoja vrata, zagrnil zavese svoje hiše. In umrl. Ostal je le napis na vratih: Srečno 1997!

Grdo vreme se je zgrnilo nad Šentvidom, ko so pokopavali njegove posmrtno ostanke. Snežiti je pričelo in veter je pihal in strašno mraz je bil, ko so ga dajali v grob.

»Takrat, ko bom umrl«, je enkrat dejal, čeprav vem, da ni mislil, da bo to tako kmalu, »naj se pije, da se bo cedilo od miz.«

Pa se ni pilo. Pogrebci smo se turobno razšli vsak k sebi in verjetno razmišljali o dolgotrajnosti našega življenja, ki je kratka, kot je dejal Prešern.

Pa vendar. Ko pot zanese mimo njegove hiše, mimo »delavnice«, ki si jo je uredil pod kozolcem, mimo napisa Srečno 1997, se spomnimo nanj, na Miho, Štrohnovega, ki ga ni več, spomin nanj pa ostaja. Saj je in ostaja legenda neke vasi.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža in očeta

PETRA BREGARJA

s Potoka pri Muljavi, od katerega smo se poslovili 28. decembra 1996 na pokopališču Krka,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala g. župniku za lep pogrebni obred, pevcem, muljavskim gasilcem, društvu upokojencev in g. Jurčiču za lepe poslovilne besede.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Po težki bolezni se je tiho poslovil od nas dragi mož, oče in stari ata

JANEZ KASTELIC st.

iz Velikih Češnjic - Šentvid pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica za pomoč pri zdravljenju in negi njegove bolezni.

Hvala g. župniku Koželju za lepo opravljen obred, šentviškimi pevcem za lepo odpete pesmi in pogrebnikom.

Žalujoči: žena Malka in otroci z družinami

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil dragi mož in oče

ANTON SKUBIC

Od njega smo se poslovili 4. decembra 1996 na pokopališču na Muljavi.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, za pomoč, darovano cvetje in sveče in za vsa ustna in pisna sožalja.

Še posebej pa se zahvaljujemo g. župniku za lep pogrebni obred, Perparjevimi za vse pogrebne storitve, muljavskim pevcem za lepo odpete pesmi ter gasilcem in g. Jurčiču za lepe poslovilne besede.

Družina Skubic iz Trebeža

*Vse življenje si garala
vse za dom, družino dala;
ako bi ti volja
do življenja zdravja povrnila,
ne bi tebe, ljuba mama,
črna zemlja krila.*

ZAHVALA

ob smrti naše drage mame

Jožefe ŠKUFCJA

Velike Vrhe 13 nad Krko

se iskreno zahvaljujemo sosedom za vsestransko pomoč, ki so nam jo izkazali v teh težkih trenutkih. Zahvala sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno ustno in pisno sožalje. Lepa hvala za darovano cvetje, sveče, sv. mašo in dober namen.

Hvala vsem, ki ste jo prišli pokropiti in pospremiti na njeno zadnjo pot.

Posebna zahvala Marinki Kralj in njeni družini iz Ivančne Gorice in Gelki Koželj z Vrhov.

Hvala zdravstvenemu osebju iz Ivančne Gorice in osebju nevrološke klinike Ljubljana, soba 5.

Hvala Tonetu Hočevarju za prevoz in pogrebnikom.

Iskrena hvala pevcem za zapete žalostinke in gospodu župniku za sočutno opravljen obred.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Globoko žalujoči vsi njeni.

*Odšel si na dolgo pot v tuji kraj,
v Dob v krsti vnil si se nazaj,
zaman za tabo ozira se solzno oko,
našega Jožeta nikdar več domov ne bo.*

ZAHVALA

Ob smrti

Jožeta Kastelica

iz Doba izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za darovano cvetje, sveče, dober namen in izrečeno sožalje.

Posebna zahvala Branetu Uhanu za nesebično pomoč, gospodu župniku, pevcem in vsem, ki ste ga množično pospremili na njegovo prerano zadnjo pot.

Vsi njegovi

V spomin

*Nisi rekel niti zbogom,
niti roke nam podal,
neusmiljeno te smrt je vzela,
a v srcih naših vedno boš ostal.*

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi moža in očeta

Mihaela Bregarja

iz Virja - Gabrovčec pri Krki se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem, znancem in ostalim, ki ste nam stali ob strani, izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče in ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo organizaciji ZZB za poslovilne besede, g. župniku in pevcem ter vsem, ki ste karkoli storili dobrega in nam pomagali.

Hvala vsem za vse.

Vsi njegovi: žena in sinova

ZAHVALA

Ob izgubi moža in očeta

PETRA BREGARJA

iz Gabrovčca pri Krki,

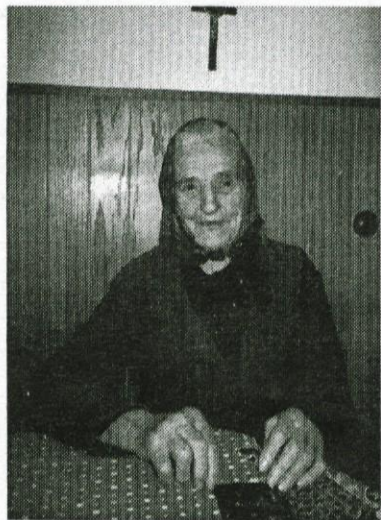
od katerega smo se poslovili 27. decembra 1996 v Ljubljani, se zahvaljujemo vsem, ki so mu pomagali v kritičnih trenutkih.

Še posebej se zahvaljujemo Stanetu Mišmašu in družinama Završan in Perko.

Hvala tudi vsem vaščanom Gabrovčca in Pepci Poljančevi za namensko zbrana sredstva, ki smo jih namesto venca na grob darovali zbirnemu skladu za izgradnjo mrliške vežice na Krki.

Angela in Mitja Bregar

1901 — 1902 — 1903
1910 — *Ljudje v začetku* — 1904
1909 — *našega stoletja* — 1905
1908 — 1907 — 1906

Malo pred božičem sem spet obiskal našo znanko, štiriindevdesetletno Terezijo Sadar iz Velikega Kala. Ta mi je povedala, da v sosesčini živi še ena vaščanka z dolgim življenjem. Pravijo ji Centova mama, uradno pa je Jožefa Hribar. Da se zelo dobro drži, je rekla, čeprav je samo dve pomladi mlajša od nje.

Seveda sem pograbil priložnost in potrkal na vrata Jožefine hišice, pa se ni nihče oglasil. Tudi na okno sem rahlo udaril in spet je bilo vse tiho. Tedaj sem po naključju opazil, da je k vratom sosednje hiše prislonjena popotna palica grčevka. Njena bo,

sem pomislil in nisem se zmotil.

V dnevni sobi nove hiše, pozneje sem zvedel, da je to bivališče njenega sina, je sedela žena, ki ji ne bi nihče prisodil devet križev in še dve leti povrhu. Na mah sva bila v globokem pogovoru in veliko sem zvedel iz njenega dolgega življenja.

Na svet je prišla v sosednji vasi, Češnjice ji pravijo. To se je zgodilo 31. marca, petega leta po prelomu stoletja. Tiste čase so morali otroci zgodaj poprijeti za delo, doma in na drugih kmetijah. Jožefa se je komaj dobro skopala na noge, že je morala za pestunjo k drugi družini. Ko je še malo zrasla, pa je postala pastirica na večjem posestvu v vasi, kjer še danes živi, to je na Velikem Kalu. Tudi po petnajst glav živine je sprostila v hlevu in odpravila na pašo, vendar ni nikoli izgubila kake živali. S hitrimi bosimi nogami je vedno pravočasno dohitela samopašno živinče in ga vrnila v čredo. Po prestani pastirski dobi je v isti hiši napredovala v dekle. Pašo pa je prevzela mlajša deklica.

Največ dela je bilo v košnji in žetvi. Tedaj so prišli na pomoč še drugi dninarji. Posebej "štihno" je prihajal v košnjo in mlačev Jože Hribar iz Petrušnje vasi. Tako sta imela Jože in

Jožefa veliko priložnosti za medsebojno spoznavanje in kaj kmalu sta ugotovila, da sta za skupaj.

Z možem Jožetom sta si uredila skromno gnezdece v kajži, ki jo je Jožefa podedovala po stari materi, in tam spravila na svet deset otrok. Mož ji je umrl že pred dvema desetletjema in dva njena otroka tudi nista več med živimi. Njeno potomstvo se je razraslo v močno rodovno drevo in vsi še živeči z njenega drevesa so dobri zanjo.

Jožefa pravi, da je dobršen del svojega življenja preživela na tujih pašnikih, travnikih in poljih. Kajti tudi po poroki je bil "tabrh" njena glavna služba. Nema lokrat so ji kar na njivo prinesli najmlajšega otroka, da ga je podojila. Najbolj hudo ji je bilo doma ob večerih, ko je svoj prihranjeni dninarski kos kruha razlomila na toliko delov, da so vsaka lačna usta dobila le prav majhen košček.

Sama ne vem, pravi Jožefa, kaj me je toliko let ohranjalo pri življenju; razkošnje in bogastvo zagotovo ne.

Dvaindevdesetletna Jožefa Hribar se kljub tegobam, ki jih prinašajo leta, še kar dobro počuti. Od srca ji želimo, da bi to še dolgo trajalo.

Leopold Sever

GOVORI SE

Najpomembnejša govorica, ki pa se je razširila le v ožjem krogu, je, da bo menda eden od ivanški svetnikov postal minister. Danes lahko rečemo, da se je to le govorilo in da omenjeni svetnik te govorice takrat ni zanimal.

No, danes, ko je seznam ministrov že znan, njegovega imena pa ni na njem, lahko samo sklepamo, da je računal na ministrski stolček v prihodnji vladi.

Mogoče pa bo ta kaj kmalu.

Tisto o ambruškem Hollywoodu se je izkazalo kot resnično. Filmske kamere že kar nekaj časa pridno brnijo v tem kraju. Na seznamu je menda kar nekaj domačih stativov, ki imajo možnost postati pravi filmski zvezdniki.

Filmarjem pa je menda, vsaj tako se govori, zelo všeč njihov zadržni dom. Nekateri celo trdijo, da bi ga radi odkupili. Kdo ve, kaj bo z njim, ko bo na ta način postal znan po vsem svetu.

Iz zanesljivih virov smo tudi izvedeli, da bo ivanška občina dobila novo pekarno.

V bližnji prihodnosti naj bi namreč nekdanje samostanske hleve v Stični

preuredili v pekarno. Upamo, da jo čaka lepša prihodnost, kot jo je doživela mesarija.

Iz govoric pa se ni dalo jasno razumeti, ali bodo v njej pekli kruh ali pa morda odojke z bližnje farme.

Tudi to drugo ne bi bilo slabo.

Tudi na račun Klasja je bilo zaznati kar nekaj govoric.

Prva je prišla iz sosednje občine in namiguje, da je zadnje čase urednik Klasja na občini v nemilosti.

Kdo ve?

Dejstvo pa je, da so prav zadnje dni lanskega leta, in to po skoraj dveh letih, na vratih, kjer ima svoj prostor uredništvo, pod tablo UREDNIŠTVO KLASJA, namestili tudi ime urednika.

Na županstvu že »razsaja« prostorska stiska. Uredništvo Klasja menda že razmišlja, tako se govori, da bi se preselilo na Lučarjev Kal. No, zlobni jeziki že dolgo govorijo, da uredniku njegova vas pomeni precej več kot pa Ivančna Gorica.

Dejstvo pa je, da ima uredništvo v svojem prostoru že sedaj dva podnajemnika. To pa že spominja na basen o ježu in lisici. Saj jo poznate, ne?

A.A.

Pa še ena aktualna. V neki družbi so med drugim ocenjevali časopis Klasje.

Ena najhujših pa tudi najbolj argumentiranih kritik je bila, da Klasje pogosto izhaja z zamudo.

Klasju v bran se je postavil župan.

V Klasju objavljajo prispevke, ki imajo tudi zgodovinsko vrednost. No, in če gre za zgodovino, je čisto vseeno, če izide tudi štirinajst dni kasneje.

Prav gotovo pa so neutemeljene govorice, da so nove prometne table v Ivančni Gorici postavili brez vnaprejšnjega obvestila v Klasju samo zato, da bi policisti z denarjem od kaznovanja nepazljivih voznikov zbrali denar za obnovo poškodovanih prometnih znakov v občini. Teh pa ni malo.

Govori se, da je zbiratelj živih divjih živali s Škofljice bogatejši za kragulja, ki ga je mizarski mojster iz Ivančne Gorice inflagranti zalotil v svoji kurnici. Velikega morilskega lepoteča je z golimi rokami zagrabil in ročno pospravil pod gajbo, kjer je bil kar nekaj časa na ogled radovednežem iz bližnje in daljnje soseske. Dokazov za to pa žal nimamo.

POLICIJSKA KRONIKA

Prazniki so minili brez odmevnejših dogodkov. Kljub temu je imela policija v tistih dneh veliko dela na zasneženih in spolzkih cestah z vozniki, ki hitrosti vožnje niso prilagodili razmeram in so se zapletli v prometne nesreče. K sreči so se zgodile le nesreče z zvito pločevino in je sedaj marsikatero vozilo že popravljeno in v prometu. Ker pa zime še ni konec, bo treba hitrost vožnje prilagajati stanju ceste, vidljivosti, preglednosti, vremenskim razmeram, stanju vozila in tovora, gostoti prometa in drugim prometnim razmeram v tem času.

Prazniki pa so bili tudi v znamenju metanja petard, spuščanja raket in uporabe drugih pirotehničnih izdelkov. Tega sicer ni bilo veliko, kljub temu pa so policisti zabeležili poškodbo poštnega nabiralnika v Gabrju pri Stični in metanje petard v gostilni Borštnik na Krki.

Policisti se zahvaljujemo vsem, ki so se odpovedali nabavi in uporabi teh izdelkov in so tako prispevali svoj delež k večjemu miru ter varnosti občanov in njihovega premoženja.

2.12.96: Neznani storilec je navedene dne izkoristil priložnost in iz odklenjenega osebnega avtomobila pri vrtcu v Ivančni Gorici ukradel žensko torbico. Večjega plena sicer ni dobil, vnovčil pa je tri čeke in plačilno kartico ter tako oškodoval domačinko za okoli 60.000 SIT. Policisti so v prvih dneh novega leta izsledili

domačina, ki je osumljen navedenega dejanja. Pri njem so našli ukradeno torbico z ostalo vsebino in jo vrnili oškodovanki. Storilec si je tako prislužil ovadbo na tožilstvo zaradi tatvine in vnovčevanja ponarejenih čekov.

15.12.96: Neznani storilec je v jesenskem času iz kapelice v naselju Spodnja Draga ukradel kipec Marije, visok 75 cm, star okoli 100 let. S tem dejanjem je oškodoval domačina. Policisti so te dni izsledili osumljenca, ki sta navedeni kip prodala za manjšo vsoto denarja. Zdaj si prizadevajo, da bi kip Marije spet pristal na svojem starem mestu.

28.12.96: V muljavskem smrečju pri odcepu za Znojile je neznani voznik osebnega avtomobila rdeče barve povzročil prometno nesrečo z materialno škodo, nato pa s kraja pobegnil. Do nesreče je prišlo, ko je voznika začelo zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo na ravnem delu zasnežene ceste zanašati po vozišču v trenutku, ko je nasproti pripeljal voznik avtobusa. Voznik osebnega avtomobila je s svojim vozilom oplazil celotno levo stran avtobusa, nato pa brez ustavljanja odpeljal proti Žužemberku.

Policisti prosijo vse, ke bi karkoli vedeli o povzročitelju in vozilu, da to sporočijo na telefonsko številko 061 763-122.

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

IŠČEMO INŠPEKTORJA

Naši bralci so najbrž že obupali nad inšpektorji. So pa stvar dokaj resno vzeli trgovci in gostinci, pa morda še kdo.

Vodstvo Zadržnega hrama se verjetno najbolj boji sanitarnega inšpektorja. Pri svoji skrbi za čistočo pa morda le malo pretirava.

Vsak stalni ali priložnostni gost mora ob določenih dnevih pod tuš, preden lahko vstopi v njihov lokal. Pri tem pa gostov sploh ne vprašajo, kdaj so doma nazadnje opravili ta obred. Marsikdo tako pride v lokal kar dvakrat »opran«.

Ravno nad vhodnimi vrati imajo strehico iz katere ob dežju ali taljenju snega teče voda, kod bi odprl tuš.

Res, presenetljiva skrb. Morda od sanitarnega inšpektorja pričakujejo, da jim bo zato dal najvišjo oceno.

Pri TRAIG-u se jasno vidi, da so tam doma šoferji. Ti pa so se veliko naučili od komunalcev. Znano je, da komunalci ob cesti raje postavijo opozorilni prometni znak, da so na cesti luknje, namesto, da bi te popravili.

Kot smo že rekli, jih pri TRAIG-u posnemajo.

Na svoja vhodna vrata v Ivančni Gorici so obesili velik plakat, ki vstopajoče opozarja, da so stopnice zaledenele.

Nismo sicer izmerili, vendar smo trdno prepričani, da tistih poledenelih oziroma zasneženih stopnic ni za 1 (en) kvadratni meter.

Ker pa je v njihovih prostorih nekaj najemnikov, se TRAIG-u vnaprej opravičujemo, saj je plakat lahko obesil eden od njih (Eden od najemnikov je tudi Županstvo).

Sneg in ledene sveče na strehi so za mimoidoče lahko zelo nevarne, odgovornost lastnika pa velika. Poslovodja Železnine se je zato kar sam lotil odstranjevanja snega z roba strehe. Bolje je biti malo moker, kot pa plačati visoko kazen.

Ko bi vsi lastniki hiš mislili in delali tako!

Da o pločnikih, kolikor jih sploh je v Ivančni Gorici, ne bi ponovno pisali. Ti so sploh nekaj posebnega v središču naše občine.

A.A.

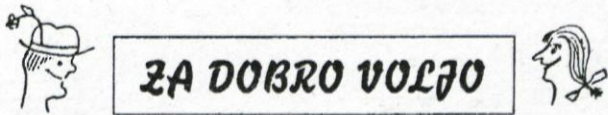
INOVACIJA

Naš mesečnik Klasje ima posrečeno inovacijo. Za letošnje leto je namreč izdal koledar brez letnice, zato ga bomo lahko uporabljali do konca življenja in ga v oporoki celo zapustili potomcem. Resda bodo v prihodnjih letih prihajali godovi in druge slovesnosti na različne dneve v tednu. Kdor se bo znašel, bo lahko praznoval po tekočem in po letošnjem koledarju. To bo veselo.

L. S.

MALI OGLAS

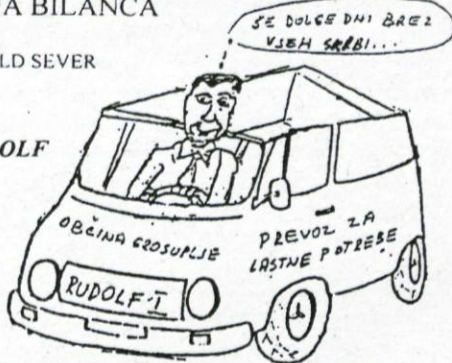
Prodajam večjo količino dobro uležanega hlevskega gnoja. Vprašajte na tel. številko 776-434.

DELITVENA BILANCA

Razmišlja: LEOPOLD SEVER

ŽUPAN RUDOLF

ŽUPAN ANTON

ŽUPAN JERNEJ

DELITVENA BILANCA

Ko smo pred dobrima dvema letoma delili občine, smo mislili tudi na delitev skupnega občinskega premoženja. Pri tem smo bili jako nezaupljivi, ker smo se bali, da ne bomo dobili toliko, kot nam pripada. Jaz sem ta sum pred dvema letoma izrazil s karikaturjo. Na njej občine poosebljajo župani, ki nosijo ali vozijo vsak svoj delež. Karikatura je imela naslov Vsak svojih misli po zapuščinski razpravi za rajnko občino Grosuplje. Seveda sem vse to gledal s stališča prebivalca občine Ivančna Gorica. Občan grosupeljske ali dobropoljske občine bi to najbrž videl drugače, morda celo obrnjeno. Sedaj so delitveni postopki v glavnem že

končani in to med prvimi v Sloveniji. Delitev niso speljali po "bratski", temveč po statistični metodi, glede na število prebivalcev. Če sem pravilno informiran, Rudolfov tovornjak le ni tako natrpan in Jernejeva cula ne tako prazna, kot sem se bal pred dvema letoma.

Še tole bi rad dodal; upam, da gospodje župani ne bodo preveč jezni name, zato pri polni zavesti in pred pričami izjavljam, da so v resnici dosti dosti lepši kot na moji upodobitvi. Toliko, da ne bo zamere. Pa zdravi ostanite, da boste še kdaj kaj delili. To tako prav pride.

Leopold Sever

SREČANJE NA KAPIČEVEM HRIBU

Na Štefanovo, zadnji četrtek v lanskem letu, je kazalo na lep sončen dan, kakršnih je bilo malo v lanskem letu. Zato sem že kmalu po sončnem vzhodu stal na Kapičevem hribu in kot očaran strmel nad lepoto zimske pokrajine. Vse se je lesketalo od tisoče ledenih kristalov, kot bi stal v veliki ledeni dvorani. Kmalu sem opazil, da nisem prvi in edini občudovalec zimske lepote. Pred menoj so bile tam že gozdne živali. Sveži sledovi v snegu so razločno kazali njihovo pot. Pa ne samo to: večina sledov je vodila v eno smer - h količku, ki je molel iz snega. Previdno sem sledil gazem in pozorno bral knjigo, ki jo je to jutro napisala narava.

Aha, tule je hodil zajček in tamle še dva. Blizu količka je prevrtala snežno zmrzal miška in se z drobnimi koraki napotila h količku. Zelo verjetno je na srečanje zadnja prišla veverica. Tam od košate smreke se je videlo, kako je v skokih hitela na prizorišče. Kaj so imeli, bi težko rekel, ker je bila seja zaprta za človeško javnost. Naenkrat je bilo zborovanje prekinjeno, kajti od strani se je v potuhneni drži približala lisica - razločno so se v snegu videli sledovi njenega trebuščka. Očitno je želela

sodelovati le v zaključnem delu seje, to je pri pojedini. Drugi se s tem seveda niso strinjali: zajčki v skok, miška frk v luknjico, veverica pa na smreko. Na prizorišču je ostalo le nekaj oblastih fizičkov, ki so jih pustili zajčki.

Tako sem prebral eno stran knjige, ki jo je napisala narava na Kapičevem hribu nad Škrjančem, malo pred iztekom starega leta 1996. Dodal sem le nekaj svoje domišljije, jedro zgodbe pa je resnično.

Kdor ne verjame, naj si pozorno ogleda fotografski posnetek, ki je nastal tisto čudovito jutro.

Šele pozneje sem se domislil, da so živalice najbrž proslavljale naš dan samostojnosti ali pa so si prišle vožeti novo leto. Kaj pa vi mislite, spoštovane brale in spoštovani bralci?

L. Sever

VSE SE LAHKO PRIMERI V TEH ČASIH

Naša občanka Pepi ima rada svojo mamo. Pogosto jo obišče, če ji razmere dopuščajo. Tiste dni po novem letu, ko je pritisnil še posebej hud mraz in ji je poredica preprečila pot, jo je po telefonu poklicala v oddaljeno vas.

"Dober dan, mama, kako si kaj, kaj je novega?"
"Eja, nič ni novega, razen to, da so mi primrzni zobje."
"Kaj, zobje so ti primrzni, nemogoče. O revica. Kaj ti nisem rekla, da dobro zakuri!"
"Saj sem kurila, pa ni nič pomagalo, kar zmrznilo so."
"Še dobro, mama, da si ostala živa. Te je hudo bolelo?"
"Eja, zakaj bi me bolelo. Otajala sem jih s toplo vodo, pa je bilo v redu. Veš, zvečer sem snela pretezo in jo skupaj s kozarcem pozabila na kuhinjskem oknu. Zjutraj je bilo pa vse trdo."

Hči Pepi si je naglas oddahnila: "Hvala bogu, da ni bilo tako, kot sem mislila prvi trenutek."

Vendarle se vsi skupaj le ne smemo veseliti prezgodaj. Zima bo še huda, kurjave pa vedno manj. Bognekdaj, da bi se kaj podobnega primerilo spoštovanim bralkam in bralcem Klasja; ne po Pepini in ne po maminim varianti.

Leopold Sever

DOBRA KOMBINACIJA

V takšnem vremenu, kot ga imamo letošnjo zimo, res ne veš, kakšno prevozno sredstvo bi vzel, da bi zanesljivo prišel na cilj. Uroš s Hudega se je odločil za kombiniran prevoz s kolesom in smučmi. Izbira je bila pravilna. V šolo je prišel pravočasno in zanesljivo.

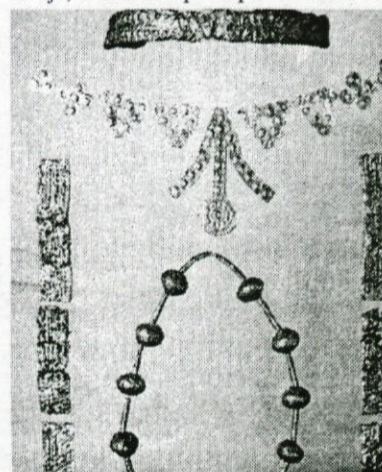
VEROVANJE STARIH ILIROV

Iz virov, ki so nam na razpolago, zlasti v kovino vtolčeni prizori in posodah, sponkah in drugih izdelkih, izvemo nekaj tudi o verovanju tega ljudstva. Na splošno bi lahko rekli, da Iliri niso bili prehuo vneti častilci svojih božanstev. Svečeniški stan se očitno ni kaj dosti razlikoval od vojaškega in aristokratskega. Najbrž so se ti položaji med seboj prepletali in dopolnjevali. Po zgledu zahodnih sosedov Italcev in južno od njih naseljenih Grkov so si tudi Iliri izbrali bogove z različnimi kompetencami: od zaščitnikov rodnosti do bogov, ki so imeli "čez" vojaške stvari. Poleg splošnih bogov, ki so bedeli nad celo kneževino in še čez, so zagotovo imeli tudi manjše bogove z geografsko

omejenimi pooblastili. Ti so bili zaščitniki ene same naselbine ali celo ene same družine. Nekaj podobnega zasledimo še dandanašnji, ko ima skoraj sleherni naša vas cerkvico in svetnika v njej. Ta je zavetnik vasi, lahko pa je "specialist" za zdravljenje povsem določenih bolezni in tegob, ki tarejo ljudi.

Pri dosedanjih izkopavanjih v stiškem halštatskem kompleksu in drugod po Dolenjskem arheologi še niso našli sledi pomembnejših obrednih objektov, kar pomeni, da Iliri v te namene niso kaj prida "investirali". Zvesti svoji uživaški naravi so skušali čim več zaužiti že na tem svetu. Lepo pa so poskrbeli, seveda le bogatejši,

tudi za popotnico na drugi svet. V grobove umrlih so redno polagali poleg hrane še vojščakovo orožje in konja, ženskam pa lepa oblačila in

Zlati, stekleni in jantarjevi okraski iz groba bogate ženske z Vira pri Stični. Ženske so že od nekdanj hotele biti lepe; tu seveda ni pomoči.

dragocene okraske. Bogati vinski bratci so si najbrž pred smrtjo zgovorili tudi polno vedrico najboljšje pijače. Za to smo jim še posebej

hvaležni, saj so se na ta način ohranile sporočilno izredno bogate situle.

Leopold Sever

